

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2016/399

z 9. marca 2016,

ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)**(kodifikované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. b) a e),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽²⁾ bolo opakovane podstatným spôsobom zmenené ⁽³⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Prijatie opatrení podľa článku 77 ods. 2 písm. e) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) s cieľom zabezpečiť, aby sa nevykonávali kontroly osôb prekračujúcich vnútorné hranice, predstavuje súčasť cieľa Únie vytvoriť oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej sa zabezpečí voľný pohyb osôb tak, ako stanovuje článok 26 ods. 2 ZFEÚ.
- (3) V súlade s článkom 67 ods. 2 ZFEÚ by mali vytvorenie oblasti, v ktorej sa osoby môžu voľne pohybovať, sprevádzať ďalšie opatrenia. Takýmto opatrením je spoločná politika o prekračovaní vonkajších hraníc, ktorú stanovuje článok 77 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.
- (4) Spoločné opatrenia o prekračovaní vnútorných hraníc osobami a o kontrole hraníc na vonkajších hraniciach by mali odrážať schengenské *acquis* zahrnuté do rámca Únie, a najmä príslušné ustanovenia Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach ⁽⁴⁾, a spoločnej príručky ⁽⁵⁾.
- (5) Spoločné pravidlá pohybu osôb cez hranice nespochybňujú ani neovplyvňujú práva na voľný pohyb, ktoré požívajú občania Únie a ich rodinní príslušníci a štátni príslušníci tretej krajiny a ich rodinní príslušníci, ktorí podľa dohôd medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a týmito tretími krajinami na druhej strane požívajú práva na voľný pohyb rovnocenné právam občanov Únie.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. februára 2016 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 29. februára 2016.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽³⁾ Pozri prílohu IX.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 313, 16.12.2002, s. 97.

- (6) Kontrola hraníc je nielen v záujme členského štátu, na vonkajších hraniciach ktorého sa vykonáva, ale všetkých členských štátov, ktoré zrušili kontrolu hraníc na svojich vnútorných hraniciach. Kontrola hraníc by mala pomáhať v boji proti nelegálnemu prisťahovalectvu a obchodovaniu s ľuďmi a zabrániť akémukoľvek ohrozeniu vnútornej bezpečnosti, verejného poriadku, verejného zdravia a medzinárodných vzťahov členských štátov.
- (7) Hraničné kontroly by sa mali vykonávať spôsobom, ktorý plne rešpektuje ľudskú dôstojnosť. Kontrola hraníc by sa mala vykonávať profesionálne a s rešpektom a mala by byť primeraná sledovaným cieľom.
- (8) Kontrola hraníc nezahŕňa len kontroly osôb na hraničných priechodoch a dozor hraníc mimo týchto hraničných priechodov, ale aj analýzu rizík pre vnútornú bezpečnosť a hrozieb, ktoré môžu mať vplyv na bezpečnosť vonkajších hraníc. Preto je potrebné stanoviť podmienky, kritériá a podrobné pravidlá, ktorými sa budú riadiť kontroly na hraničných priechodoch a dozor na hraniciach vrátane kontrol v Schengenskom informačnom systéme (SIS).
- (9) Je potrebné stanoviť pravidlá týkajúce sa výpočtu dĺžky oprávneného krátkodobého pobytu v Únii. Cestujúcim, ako i hraničným a vízovým orgánom by prospeli jasné, jednoduché a harmonizované pravidlá vo všetkých právnych aktoch týkajúcich sa tejto otázky.
- (10) Keďže iba overenie odtlačkov prstov môže s určitosťou potvrdiť, že osoba, ktorá si želá vstúpiť do schengenského priestoru, je tou osobou, ktorej bolo udelené vízum, malo by sa upraviť používanie vízového informačného systému (VIS) stanoveného v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ⁽¹⁾ na vonkajších hraniciach.
- (11) Na overenie toho, či sú splnené podmienky vstupu štátnych príslušníkov tretej krajiny, ustanovené týmto nariadením, a s cieľom úspešne zvládnuť svoje úlohy by príslušníci pohraničnej stráže mali využívať všetky potrebné dostupné informácie vrátane údajov, do ktorých možno nahliadnuť vo VIS.
- (12) Aby sa zabránilo obchádzaniu hraničných priechodov, kde sa VIS môže používať, a aby sa zaručila jeho plná účinnosť, je osobitne potrebné používať VIS harmonizovaným spôsobom pri vykonávaní vstupných kontrol na vonkajších hraniciach.
- (13) Keďže v prípade opakovaných žiadostí o udelenie víza je vhodné, aby sa biometrické údaje použili opakovane a mohli byť prekopírované z prvej žiadosti o udelenie víza do VIS, používanie VIS pri vstupných kontrolách na vonkajších hraniciach by malo byť povinné.
- (14) Používanie VIS by malo zahŕňať systematické vyhľadávanie vo VIS s použitím čísla vízovej nálepky v kombinácii s overovaním odtlačkov prstov. Ak však uvážime možné dôsledky takéhoto vyhľadávania pre čakacie lehoty na hraničných priechodoch, dočasne by malo byť na základe výnimky možné nahliadnuť do VIS za prísne vymedzených okolností aj bez systematického overovania odtlačkov prstov. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa táto výnimka používala iba vtedy, ak sú v plnom rozsahu splnené súvisiace podmienky, a aby boli trvanie a frekvencia využívania tejto výnimky na jednotlivých hraničných priechodoch obmedzené na nevyhnutné minimum.
- (15) S cieľom zabrániť neúmerne dlhému čakaniu na hraničných priechodoch by malo byť možné zmierniť kontroly na vonkajších hraniciach v prípade výnimočných a nepredvídaných okolností. V prípade zmiernenia hraničných kontrol ostáva povinnosťou systematické označovanie dokladov štátnych príslušníkov tretej krajiny odtlačkom pečiatky. Toto označovanie odtlačkom pečiatky umožňuje s istotou stanoviť dátum a miesto prekročenia hranice bez toho, aby sa vo všetkých prípadoch určovalo, či boli vykonané všetky potrebné opatrenia požadované pri kontrole cestovných dokladov.
- (16) S cieľom skrátiť čakanie osôb, ktoré požívajú právo Únie na voľný pohyb, by sa mali na hraničných priechodoch, ak to okolnosti dovoľujú, zabezpečiť oddelené koridory označené jednotnými označeniami vo všetkých členských štátoch. Oddelené koridory by sa mali zabezpečiť na medzinárodných letiskách. Ak sa to považuje za vhodné a ak to umožňujú miestne okolnosti, členské štáty by mali zvážiť vytvorenie oddelených koridorov na námorných a pozemných hraničných priechodoch.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi (nariadenie o VIS) (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60).

- (17) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby kontrolné postupy na vonkajších hraniciach nepredstavovali zásadnú prekážku pre obchod a sociálnu a kultúrnu výmenu. Na tieto účely by mali nasadiť dostatočné počty pracovníkov a zdrojov.
- (18) Členské štáty by mali určiť vnútroštátny útvar, resp. útvary zodpovedné za úlohy kontroly hraníc v súlade so svojím vnútroštátnym právom. Ak v tom istom štáte zodpovedá za tieto úlohy viac ako jeden útvar, mala by medzi takýmito útvarmi existovať úzka a stála spolupráca.
- (19) Operačnú spoluprácu a pomoc medzi členskými štátmi vo vzťahu ku kontrole hraníc by mala riadiť a koordinovať Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov (ďalej len „agentúra“) zriadená nariadením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (20) Týmto nariadením nie sú dotknuté kontroly, ktoré sa vykonávajú na základe všeobecných policajných právomocí, a bezpečnostné kontroly osôb zhodné s kontrolami vykonávanými na vnútroštátnych leteckých linkách, možnosti členských štátov vykonávať výnimočné kontroly batožiny v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 3925/91 ⁽²⁾, a vnútroštátne právne predpisy o povinnosti mať pri sebe cestovný doklad alebo preukaz totožnosti, alebo požiadavky, aby osoby oznamovali úradom svoju prítomnosť na území daného členského štátu.
- (21) V oblasti, kde sa osoby môžu voľne pohybovať, by malo obnovenie kontroly vnútorných hraníc ostať výnimčným opatrením. Kontrola hraníc by sa nemala vykonávať a ani by sa nemali zavádzať formálne opatrenia len z dôvodu prekračovania takejto hranice.
- (22) Jedným z hlavných úspechov Únie je vytvorenie priestoru, v rámci ktorého je zaručený voľný pohyb osôb cez vnútorné hranice. V priestore bez kontroly vnútorných hraníc je potrebné spoločne reagovať na situácie, ktoré závažne vplývajú na verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť tohto priestoru, jeho častí alebo jedného či viacerých členských štátov, a to možnosťou dočasne obnoviť kontrolu vnútorných hraníc za výnimočných okolností, ale bez toho, aby bola ohrozená zásada voľného pohybu osôb. Vzhľadom na dosah, ktorý takáto posledná možnosť môže mať na všetky osoby, ktoré majú právo sa pohybovať v priestore bez kontroly vnútorných hraníc, by sa podmienky a postupy na obnovu takýchto opatrení mali stanoviť tak, aby mali výnimočný charakter a aby sa rešpektovala zásada proporcionality. Rozsah a trvanie dočasného obnovenia takýchto opatrení by sa malo obmedziť na nevyhnutné minimum potrebné na reakciu na závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti.
- (23) Keďže dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc vplýva na voľný pohyb osôb, akékoľvek rozhodnutie o obnovení takejto kontroly by sa malo prijať v súlade so spoločne dohodnutými kritériami a malo by sa náležite oznámiť Komisii alebo by ho mala odporučiť inštitúcia Únie. V každom prípade by obnovenie kontroly vnútorných hraníc malo ostať výnimočným opatrením a malo by sa uskutočňovať len ako posledná možnosť, ktoré má prísne obmedzený rozsah a dĺžku trvania a ktoré vychádza z konkrétnych objektívnych kritérií a z posúdenia jeho nevyhnutnosti, čo by sa malo monitorovať na úrovni Únie. Ak si závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti vyžaduje neodkladné opatrenia, členský štát by mal mať možnosť obnoviť kontrolu svojich vnútorných hraníc na dobu nie dlhšiu ako desať dní. Akékoľvek predĺženie uvedenej doby je potrebné monitorovať na úrovni Únie.
- (24) Nevyhnutnosť a primeranosť obnovenia kontroly vnútorných hraníc by mala byť vyvážená vzhľadom na ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ktoré podnieti potrebu takehoto obnovenia, ako aj alternatívne opatrenia, ktoré možno prijať na vnútroštátnej úrovni alebo úrovni Únie alebo na oboch úrovniach, ako aj vplyv takejto kontroly na voľný pohyb osôb v priestore bez kontroly vnútorných hraníc.
- (25) Obnovenie kontroly vnútorných hraníc môže byť výnimočne nevyhnutné v prípade závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti na úrovni priestoru bez kontroly vnútorných hraníc alebo na vnútroštátnej úrovni, najmä v nadväznosti na teroristické činy alebo hrozby, ako aj hrozby, ktoré predstavuje organizovaná trestná činnosť.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 z 26. októbra 2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 3925/91 z 19. decembra 1991 o zrušení kontrol a formalít týkajúcich sa príručnej a podanej batožiny u osôb, ktoré uskutočňujú lety a námorné cesty vnútri spoločenstva (Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 4).

- (26) Migrácia a prekročenie vonkajších hraníc veľkým počtom štátnych príslušníkov tretej krajiny by sa samy osebe nemali považovať za ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti.
- (27) V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie sa odchýlenie od základnej zásady voľného pohybu osôb musí vykladať prísne a koncepcia verejného poriadku predpokladá existenciu skutočného, aktuálneho a dostatočne závažného ohrozenia, ktoré má vplyv na niektorý zo základných záujmov spoločnosti.
- (28) Vychádzajúc zo skúseností získaných pri fungovaní priestoru bez kontroly vnútorných hraníc a s cieľom pomôcť pri zabezpečovaní jednotného vykonávania schengenského *acquis* Komisia môže vypracovať usmernenia na obnovu kontrol vnútorných hraníc, a to v prípadoch, ktoré si vyžadujú takéto opatrenie ako dočasné východisko a v prípadoch, v ktorých sú potrebné neodkladné opatrenia. Tieto usmernenia by mali poskytovať jasné ukazovatele, ktoré by uľahčili posúdenie okolností, ktoré by mohli predstavovať závažné ohrozenie verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti.
- (29) Ak sa v hodnotiacej správe pripravenej na základe nariadenia Rady (EÚ) č. 1053/2013 ⁽¹⁾ identifikujú závažné nedostatky pri vykonávaní kontroly vonkajších hraníc a s cieľom zabezpečiť súlad s odporúčaniami prijatými podľa uvedeného nariadenia, mala by sa na Komisiu preniesť vykonávacia právomoc odporučiť, aby hodnotený členský štát prijal určité konkrétne opatrenia, ako napríklad nasadenie tímov európskej pohraničnej stráže, predloženie strategických plánov alebo – ako posledná možnosť zohľadňujúc závažnosť situácie – uzavretie konkrétneho hraničného priechodu. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾. Podľa článku 2 ods. 2 písm. b) bodu iii) uvedeného nariadenia sa uplatní postup preskúmania.
- (30) Dočasné obnovenie kontroly na určitých vnútorných hraniciach podľa osobitného postupu na úrovni Únie by mohlo byť tiež odôvodnené v prípade výnimočných okolností a ako posledná možnosť, ak by celkové fungovanie priestoru bez kontroly vnútorných hraníc bolo ohrozené v dôsledku pretrvávajúcich závažných nedostatkov súvisiacich s vonkajšími hranicami identifikovaných v kontexte prísneho hodnotiaceho procesu v súlade s článkami 14 a 15 nariadenia (EÚ) č. 1053/2013, pokiaľ by tieto okolnosti predstavovali závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v uvedenom priestore alebo v jeho častiach. Podnetom na takýto osobitný postup dočasného obnovenia kontroly na určitých vnútorných hraniciach by za tých istých podmienok mohlo byť závažné zanedbanie povinností zo strany hodnoteného členského štátu. Vzhľadom na politicky citlivú povahu takýchto opatrení, ktoré súvisia s vnútroštátnymi výkonnými právomocami a právomocami na presadzovanie v oblasti kontroly vnútorných hraníc, by sa vykonávacie právomoci na prijímanie odporúčaní podľa tohto osobitného postupu na úrovni Únie mali preniesť na Radu konajúcu na návrh Komisie.
- (31) Pred prijatím každého odporúčania o dočasnom obnovení kontrol na určitých vnútorných hraniciach by sa mala včas a v plnom rozsahu preskúmať možnosť využiť opatrenia zamerané na riešenie príslušnej situácie, a to vrátane pomoci zo strany orgánov Únie, úradov alebo agentúr ako je agentúra alebo Európsky policajný úrad (ďalej len „Europol“) zriadený rozhodnutím Rady 2009/371/SVV ⁽³⁾ a opatrenia technickej alebo finančnej podpory na vnútroštátnej úrovni, na úrovni Únie alebo na oboch úrovniach. Ak sa zistia závažné nedostatky, Komisia môže poskytnúť finančnú podporu s cieľom pomôcť dotknutému členskému štátu. Okrem toho by sa každé odporúčanie Komisie alebo Rady malo zakladať na podložených informáciách.
- (32) Komisia by mala mať možnosť prijímať okamžité uplatniteľné vykonávacie akty v riadne odôvodnených naliehavých prípadoch súvisiacich s potrebou predĺženia doby kontrol na vnútorných hraniciach, ak sa to vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov.
- (33) Hodnotiace správy a odporúčania uvedené v článkoch 14 a 15 nariadenia (EÚ) č. 1053/2013, by mali tvoriť základ na aktiváciu osobitných opatrení, a to v prípade závažných nedostatkov súvisiacich s kontrolou vonkajších hraníc, a osobitného postupu v prípade výnimočných okolností ohrozujúcich celkové fungovanie priestoru bez kontroly vnútorných hraníc podľa tohto nariadenia. Členské štáty a Komisia spoločne vykonávajú pravidelné, objektívne

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1053/2013 zo 7. októbra 2013, ktorým sa vytvára hodnotiaci a monitorovací mechanizmus na overenie uplatňovania schengenského *acquis* a ktorým sa zrušuje rozhodnutie výkonného výboru zo 16. septembra 1998, ktorým bol zriadený Stály výbor pre hodnotenie a vykonávanie Schengenu (Ú. v. EÚ L 295, 6.11.2013, s. 27).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2009/371/SVV zo 6. apríla 2009 o zriadení Európskeho policajného úradu (Europol) (Ú. v. EÚ L 121, 15.5.2009, s. 37).

a nestranné hodnotenia s cieľom overiť správne uplatňovanie tohto nariadenia, pričom Komisia koordinuje hodnotenia v úzkej spolupráci s členskými štátmi. Tento hodnotiaci mechanizmus pozostáva z týchto prvkov: viacročné a ročné hodnotiace programy, ohlásené a neohlásené kontroly na mieste, ktoré vykonáva malý tím zástupcov Komisie a expertov určených členskými štátmi, správy o výsledkoch hodnotenia, ktoré prijíma Komisia, a odporúčania na nápravné opatrenia, ktoré prijíma Rada na návrh Komisie, vhodné nadväzujúce opatrenia, monitorovanie a podávanie správ.

- (34) Keďže cieľ nariadenia (ES) č. 562/2006 a jeho následných zmien, a to stanovenie pravidiel uplatňovaných na pohyb osôb cez hranice, by nebolo možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale ho bolo možné lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia mohla prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku uvedené nariadenie a jeho následné zmeny neprekračovali rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (35) Na Komisiu by sa mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o prijímanie dodatočných opatrení v oblasti dozoru a zmeny príloh k tomuto nariadeniu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (36) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznávané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Malo by sa uplatňovať v súlade s povinnosťami členských štátov vzhľadom na medzinárodnú ochranu a zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia „*non-refoulement*“.
- (37) Odchylné od článku 355 ZFEÚ sú jedinými územiami Francúzska a Holandska, na ktoré sa toto nariadenie uplatňuje, ich územia v Európe. Tým nie sú ovplyvnené osobitné dojednania uplatňované v enklávach Ceuta a Melilla podľa vymedzenia obsiahnutého v Dohode o pristúpení Španielskeho kráľovstva k Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 ⁽¹⁾.
- (38) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude vykonávať vo svojom vnútroštátnom práve.
- (39) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* ⁽²⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES ⁽³⁾.
- (40) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁴⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽⁵⁾.
- (41) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 69.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽¹⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ ⁽²⁾.

- (42) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽³⁾. Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (43) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽⁴⁾. Írsko sa preto nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (44) Pokiaľ ide o Bulharsko, Chorvátsko, Cyprus a Rumunsko, článok 1 prvý odsek, článok 6 ods. 5 písm. a), hlava III a tie ustanovenia hlavy II a jej príloh, ktoré sa týkajú SIS a VIS, tvoria ustanovenia založené na schengenskom *acquis* alebo s ním inak spojené v zmysle článku 3 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2003, článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2005 a článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2011,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy a zásady

Toto nariadenie umožňuje, aby sa nevykonávala hraničná kontrola osôb, ktoré prekračujú vnútorné hranice medzi členskými štátmi Únie.

Stanovuje pravidlá, ktorými sa spravuje hraničná kontrola osôb, ktoré prekračujú vonkajšie hranice členských štátov Únie.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „vnútorné hranice“ sú:

- a) spoločné pozemné hranice členských štátov vrátane hraníc, ktoré tvoria rieky a jazerá;
- b) letiská členských štátov pre vnútorné linky;
- c) námorné, riečne a jazerné prístavy členských štátov pre pravidelné vnútorné trajektové spojenia;

2. „vonkajšie hranice“ sú pozemné hranice členských štátov vrátane riečnych a jazerných hraníc, námorné hranice členských štátov a ich letiská, riečne prístavy, námorné prístavy a jazerné prístavy, ak nie sú vnútornými hranicami;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

3. „vnútorná linka“ je každý let výlučne na územia členských štátov alebo z ich území a bez pristátia na území tretej krajiny;
4. „pravidelné vnútorné trajektové spojenie“ je akékoľvek trajektové spojenie medzi tými istými dvomi alebo viacerými prístavmi na území členských štátov bez zastavenia v prístavoch mimo územia členských štátov a pozostávajúcich z prepravy cestujúcich a vozidiel podľa uverejneného cestovného poriadku;
5. „osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie“, sú:
 - a) občania Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ a štátni príslušníci tretej krajiny, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, ktorý požíva právo na voľný pohyb, na ktorého sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽¹⁾;
 - b) štátni príslušníci tretej krajiny a ich rodinní príslušníci bez ohľadu na štátnu príslušnosť, ktorí podľa dohôd medzi Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a týmito tretími krajinami na strane druhej požívajú práva na voľný pohyb rovnocenné právam občanov Únie;
6. „štátny príslušník tretej krajiny“ je každá osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ a na ktorú sa nevzťahuje bod 5 tohto článku;
7. „osoby, na ktoré bolo vydané upozornenie na účely odopretia vstupu“ zahŕňajú každého štátneho príslušníka tretej krajiny, na ktorého bolo v súlade s článkami 24 a 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽²⁾ a na účely uvedených článkov vydané upozornenie v Schengenskom informačnom systéme („SIS“);
8. „hraničný priechod“ je každý priechod schválený príslušnými orgánmi na prekračovanie vonkajších hraníc;
9. „spoločný hraničný priechod“ je každý hraničný priechod, ktorý sa nachádza buď na území členského štátu alebo na území tretej krajiny, na ktorom príslušníci pohraničnej stráže členského štátu a príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny vykonávajú kontrolu na výstupe a vstupe následne po sebe v súlade s ich vnútroštátnym právom a podľa dvojstrannej dohody;
10. „kontrola hraníc“ je činnosť vykonávaná na hraniciach na účely tohto nariadenia a v súlade s ním, výlučne v nadväznosti na úmysel prekročiť takúto hranicu alebo na prekročenie takejto hranice bez ohľadu na akýkoľvek iný úmysel, ktorá zahŕňa hraničné kontroly a hraničný dozor;
11. „hraničné kontroly“ sú kontroly vykonávané na hraničných priechodoch, aby sa osobám, vrátane ich dopravných prostriedkov a predmetov v ich držbe, mohol povoliť vstup na územie členských štátov, alebo aby smeli toto územie opustiť;
12. „hraničný dozor“ je sledovanie hraníc mimo hraničných priechodov a sledovanie hraničných priechodov mimo stanovených otváracích hodín s cieľom zabrániť osobám, aby sa vyhýbali hraničným kontrolám;
13. „osobitná kontrola“ je ďalšia kontrola, ktorá sa môže vykonať na vhodnom mieste mimo miesta, na ktorom sa kontrolujú všetky osoby (bežná kontrola);
14. „príslušník pohraničnej stráže“ je každý verejný činiteľ pridelený v súlade s vnútroštátnym právom na hraničný priechod alebo k hranici, alebo do bezprostrednej blízkosti tejto hranice, ktorý v súlade s týmto nariadením a vnútroštátnym právom vykonáva úlohy kontroly hraníc;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II) (Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 4).

15. „dopravca“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorej povolaním je poskytovanie dopravy osôb;
16. „povolenie na pobyt“ je:
- a) každé povolenie na pobyt vydané členskými štátmi podľa jednotného formátu stanoveného nariadením Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽¹⁾, a pobytový preukaz vydaný v súlade so smernicou 2004/38/ES;
 - b) všetky ostatné doklady vydané členským štátom štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktoré ich oprávňujú na pobyt na jeho území a ktoré boli v súlade s článkom 39 predmetom oznámenia a následného uverejnenia, okrem:
 - i) dočasných povolení vydaných počas skúmania prvej žiadosti o povolenie na pobyt uvedenej v písmene a) alebo žiadosti o azyl; a
 - ii) víz vydaných členským štátom podľa jednotného formátu stanoveného nariadením Rady (ES) č. 1683/95 ⁽²⁾;
17. „loď na okružnej plavbe“ je loď, ktorá sleduje daný itinerár v súlade s vopred stanoveným programom vrátane programu turistických aktivít v rôznych prístavoch a ktorá normálne ani nepríberá cestujúcich, ani neumožňuje cestujúcim vylodiť sa počas cesty;
18. „výletné plavby“ znamenajú využitie výletných lodí na športové alebo turistické účely;
19. „pobrežný rybolov“ je rybolov vykonávaný za pomoci plavidiel, ktoré sa každý deň alebo do 36 hodín od vyplávania vracajú do prístavu na území členského štátu bez zastavenia v prístave v tretej krajine;
20. „pracovník na otvorenom mori“ je osoba, ktorá pracuje na zariadení na mori, ktoré je umiestnené v pobrežnom mori, alebo v oblasti, ku ktorej majú členské štáty práva na výhradné hospodárske využívanie mora podľa medzinárodného morského práva, a ktorá sa námornou alebo leteckou dopravou pravidelne vracia na územie členských štátov;
21. „ohrozenie verejného zdravia“ je každá choroba, ktorá podľa vymedzenia v Medzinárodných zdravotných predpisoch Svetovej zdravotníckej organizácie môže prepuknúť do epidémie, a ďalšie infekčné choroby alebo nákazlivé parazitické choroby, ak sú zahrnuté do pôsobnosti ochranných predpisov, ktoré sa vzťahujú na štátnych príslušníkov členských štátov.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa uplatňuje na každého, kto prekračuje vnútorné alebo vonkajšie hranice členských štátov, a nie sú ním dotknuté:

- a) práva osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie;
- b) práva utečencov a osôb, ktoré žiadajú o medzinárodnú ochranu, najmä s ohľadom na zásadu zákazu vyhodenia alebo vrátenia „non-refoulement“.

Článok 4

Základné práva

Členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia konajú v plnom súlade s príslušným právom Únie vrátane Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), príslušným medzinárodným právom vrátane Dohovoru o právnom postavení utečencov, podpísaného 28. júla 1951 v Ženeve (ďalej len „Ženevský dohovor“) záväzkami súvisiacimi s prístupom k medzinárodnej ochrane, najmä s ohľadom na zásadu zákazu vyhodenia alebo vrátenia „non-refoulement“, a základnými právami. V súlade so všeobecnými zásadami práva Únie sa rozhodnutia podľa tohto nariadenia prijímajú na individuálnom základe.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz (Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1).

HLAVA II

VONKAJŠIE HRANICE

KAPITOLA I

Prekračovanie vonkajších hraníc a podmienky pre vstup

Článok 5

Prekračovanie vonkajších hraníc

1. Vonkajšie hranice sa môžu prekračovať len na hraničných priechodoch a počas stanovených otváracích hodín. Na hraničných priechodoch, ktoré nie sú otvorené nepretržite 24 hodín denne, sa jasne vyznačia otváracie hodiny.

Členské štáty predložia Komisii zoznam svojich hraničných priechodov v súlade s článkom 39.

2. Odchyľne od odseku 1 sa výnimky z povinnosti prekračovať vonkajšie hranice len na hraničných priechodoch a počas stanovených otváracích hodín môžu povoliť:

a) jednotlivcom alebo skupinám osôb, ak existuje požiadavka osobitnej povahy na občasné prekročenie vonkajších hraníc mimo hraničných priechodov alebo mimo stanovených otváracích hodín, a to za predpokladu, že majú povolenia vyžadované vnútroštátnym právom a nie je to v rozpore so záujmami verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti členských štátov. Členské štáty môžu zaviesť osobitné pravidlá v dvojstranných dohodách. Všeobecné výnimky ustanovené vo vnútroštátnom práve a dvojstranných dohodách sa oznámia Komisii podľa článku 39;

b) jednotlivcom alebo skupinám osôb v prípade nepredvídanej núdzovej situácie;

c) v súlade s osobitnými pravidlami ustanovenými v článkoch 19 a 20 v spojení s prílohami VI a VII.

3. Bez toho, aby boli dotknuté výnimky ustanovené v odseku 2 alebo povinnosti členských štátov v oblasti medzinárodnej ochrany, zavedú členské štáty v súlade so svojím vnútroštátnym právom sankcie za neoprávnené prekročenie vonkajších hraníc na iných miestach než na hraničných priechodoch alebo v iných časoch než počas stanovených otváracích hodín. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 6

Podmienky pre vstup štátnych príslušníkov tretej krajiny

1. Na plánovaný pobyt na území členských štátov, ktorý nepresiahne 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia, čo zahŕňa posúdenie obdobia 180 dní predchádzajúcich každému jednotlivému dňu pobytu, musia štátni príslušníci tretej krajiny spĺňať tieto podmienky:

a) majú platný cestovný doklad, ktorý držiteľa oprávňuje prekročiť hranicu a ktorý spĺňa tieto kritériá:

i) jeho platnosť musí byť najmenej o tri mesiace dlhšia, ako je zamýšľaný dátum odchodu z územia členských štátov. V odôvodnenej núdzovej situácii možno od tejto podmienky upustiť;

ii) musel byť vydaný počas posledných 10 rokov;

b) majú platné vízum, ak sa takéto vízum vyžaduje podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 ⁽¹⁾, s výnimkou prípadu, ak sú držiteľmi platného povolenia na pobyt alebo platného dlhodobého víza;

c) zdôvodnia účel a podmienky plánovaného pobytu a majú dostatočné prostriedky na živobytie na dĺžku plánovaného pobytu a na návrat do svojej krajiny pôvodu alebo na tranzit do tretej krajiny, v ktorej ich určite prijímú, alebo sú schopní získať takéto prostriedky zákonným spôsobom;

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1).

- d) nejde o osoby, na ktoré bolo vydané v SIS upozornenie na účely odopretia vstupu;
- e) nepokladajú sa za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu, a najmä na nich z takéhoto dôvodu nebolo vo vnútroštátnych databázach členských štátov vydané upozornenie na účely odopretia vstupu.

2. Na účely vykonania odseku 1 sa za deň vstupu považuje prvý deň pobytu na území členských štátov a za deň odchodu sa považuje posledný deň pobytu na území členských štátov. Obdobia pobytu povoleného na základe povolenia na pobyt alebo víza na dlhodobý pobyt sa nezapočítavajú do trvania pobytu na území členských štátov.

3. Neúplný zoznam sprievodných dokladov, ktoré si príslušník pohraničnej stráže môže vyžiadať od štátneho príslušníka tretej krajiny s cieľom overiť splnenie podmienok stanovených v odseku 1 písm. c), sa nachádza v prílohe I.

4. Prostriedky na živobytie sa posúdia v súlade s dĺžkou a účelom pobytu a na základe porovnania s priemernými cenami stravovania a nocľahu v nízkorozpočtovom ubytovacom zariadení v dotknutom členskom štáte resp. v dotknutých členských štátoch, ktoré sa vynásobia počtom dní trvania pobytu.

Referenčné sumy určené členskými štátmi sa oznámia Komisii v súlade s článkom 39.

Zhodnotenie dostatočnej výšky prostriedkov na živobytie môže byť založené na hotovosti, cestovných šekoch a kreditných kartách, ktoré vlastní štátny príslušník tretej krajiny. Vyhlásenia o sponzorstve, ak takéto vyhlásenia stanovuje vnútroštátne právo, a písomné záruky od hostiteľa vymedzené vnútroštátnym právom v prípade, že štátny príslušník tretej krajiny prebýva u hostiteľa, môžu byť tiež dôkazom o dostatočných prostriedkoch na živobytie.

5. Odchylne od odseku 1:

- a) štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí nespĺňajú všetky podmienky ustanovené v odseku 1, ale sú držiteľmi povolenia na pobyt alebo víza na dlhodobý pobyt, sa povolí vstup na územie iných členských štátov na účely tranzitu, aby mohli vstúpiť na územie členského štátu, ktorý udelil povolenie na pobyt alebo vízum na dlhodobý pobyt, pokiaľ sa ich mená nenachádzajú na vnútroštátnom zozname zápisov členského štátu, ktorého vonkajšie hranice sa snažia prekročiť, a daný zápis nie je doplnený o pokyny na odopretie vstupu alebo tranzitu;
- b) štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené v odseku 1, okrem tých, ktoré sú ustanovené v písmene b), a ktorí sa dostavia na hranicu, sa môže povoliť vstup na územie členských štátov, ak sa im udelí vízum na hranici v súlade s článkami 35 a 36 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽¹⁾.

Členské štáty zostavujú štatistiky o vízach vydaných na hraniciach v súlade s článkom 46 nariadenia (ES) č. 810/2009 a jeho prílohou XII.

Ak nie je možné vízum pripojiť k dokladu, výnimočne sa pripojí na osobitný list, ktorý sa vloží do dokladu. V tomto prípade sa musí použiť jednotný formát formuláru na pripojenie víza, ktorý stanovuje nariadenie Rady (ES) č. 333/2002 ⁽²⁾;

- c) štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí nespĺňajú jednu alebo viac podmienok stanovených v odseku 1, môže členský štát povoliť vstup na svoje územie z humanitárnych dôvodov, z dôvodov štátneho záujmu alebo z dôvodu medzinárodných záväzkov. Ak je na štátneho príslušníka tretej krajiny vydané upozornenie podľa odseku 1 písm. d), členský štát, ktorý schvaľuje vstup takejto osoby na svoje územie, oznámi túto skutočnosť zodpovedajúcim spôsobom ďalším členským štátom.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 333/2002 z 18. februára 2002 o jednotnom formáte formulárov na pripojenie víza vydaného členskými štátmi osobám, ktoré sú držiteľmi cestovných dokladov, ktoré nie sú uznané štátom zostavujúcim formulár (Ú. v. ES L 53, 23.2.2002, s. 4).

KAPITOLA II

Kontrola vonkajších hraníc a odopretie vstupu

Článok 7

Vykonávanie hraničných kontrol

1. Príslušníci pohraničnej stráže počas výkonu svojich povinností v plnej miere rešpektujú ľudskú dôstojnosť, najmä v prípadoch týkajúcich sa zraniteľných osôb.

Všetky opatrenia prijaté pri výkone ich povinností sú primerané cieľom, ktoré tieto opatrenia sledujú.

2. Pri vykonávaní hraničných kontrol nesmú príslušníci pohraničnej stráže diskriminovať osoby z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie.

Článok 8

Hraničné kontroly osôb

1. Cezhraničný pohyb na vonkajších hraniciach podlieha kontrolám pohraničnej stráže. Kontroly sa vykonávajú v súlade s touto kapitolou.

Kontroly sa môžu týkať aj dopravných prostriedkov a predmetov v držbe osôb, ktoré prekračujú hranicu. Právo dotknutého členského štátu sa použije na akúkoľvek vykonanú prehliadku.

2. Všetky osoby sa podrobia minimálnej kontrole na zistenie totožnosti na základe preukázania alebo predloženia cestovných dokladov. Takáto minimálna kontrola sa skladá z rýchleho a priameho overenia platnosti dokladu, ktorý svojho zákonného držiteľa oprávňuje prekročiť hranicu, a overenia prítomnosti znakov falšovania alebo pozmeňovania v prípade potreby pomocou technických zariadení alebo preverením informácií výlučne o odcudzených, zneužitých, stratených a neplatných dokladoch v príslušných databázach.

Minimálna kontrola uvedená v prvom pododseku je pravidlom pre osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie.

Pri vykonávaní minimálnych kontrol osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, však môže pohraničná stráž na nesystematickom základe nahliadnuť do vnútroštátnych a Európskych databáz, aby zistila, či príslušné osoby nepredstavujú skutočné, reálne a dostatočne závažné ohrozenie vnútornej bezpečnosti, verejného poriadku, medzinárodných vzťahov členských štátov alebo ohrozenia verejného zdravia.

Dôsledky takýchto nahliadnutí nesmú ohroziť právo na vstup osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie na území dotknutého členského štátu, ako je stanovené v smernici 2004/38/ES.

3. Štátni príslušníci tretej krajiny sa podrobia dôkladnej kontrole na vstupe aj výstupe nasledujúcim spôsobom:

a) dôkladné kontroly na vstupe zahŕňajú overenie podmienok stanovených v článku 6 ods. 1, ktorými sa riadi vstup, a prípadne aj overenie dokladov, ktoré ich oprávňujú na pobyt a vykonávanie odbornej činnosti. V tomto je obsiahnuté podrobné preskúmanie nasledujúcich aspektov:

i) overenie, či má štátny príslušník tretej krajiny platný doklad na prekročenie hranice, ktorého platnosť neuplynula, a že je k dokladu v prípade potreby priložené požadované vízum alebo povolenie na pobyt;

ii) dôkladná kontrola cestovného dokladu kvôli zisťovaniu znakov falšovania alebo pozmeňovania;

iii) preskúmanie odtlačkov pečiatok na vstupe a na výstupe na cestovnom doklade dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny s cieľom overiť si porovnaním dátumov vstupu a výstupu, či táto osoba už neprekročila maximálnu dĺžku povoleného pobytu na území členských štátov;

- iv) overenie miesta odchodu a cieľa cesty dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny a účelu plánovaného pobytu a v prípade potreby aj kontrolu príslušných sprievodných dokladov;
 - v) overenie, či má dotknutý štátny príslušník tretej krajiny dostatok prostriedkov na živobytie na dĺžku a účel plánovaného pobytu, návrat do krajiny pôvodu alebo tranzit do tretej krajiny, v ktorej ho určite prijímú, alebo či je schopný takého prostriedky získať zákonným spôsobom;
 - vi) overenie, či dotknutý štátny príslušník tretej krajiny, jeho dopravný prostriedok a predmety, ktoré prepravuje, nemôžu ohroziť verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu. Takéto overenie zahŕňa priame nahliadnutie do údajov a upozornení na osoby a prípadne predmety uvedené v SIS a vo vnútroštátnych súboroch údajov a tiež aj prípadné činnosti, ktoré sa majú vykonať v dôsledku upozornenia;
- b) ak je štátny príslušník tretej krajiny držiteľom víza uvedeného v článku 6 ods. 1 písm. b), dôkladné kontroly pri vstupe zahŕňajú aj overovanie totožnosti držiteľa víza a pravosti víza nahliadnutím do vízového informačného systému (VIS) v súlade s článkom 18 nariadenia (ES) č. 767/2008;
- c) odchylna možno nahliadnuť do VIS s použitím čísla vízovej nálepky vo všetkých prípadoch a náhodne s použitím čísla vízovej nálepky v kombinácii s overením odtlačkov prstov v prípade, ak:
- i) premávka dosiahla takú intenzitu, že čakacie lehoty na hraničných priechodoch sa neprimerane predĺžili;
 - ii) všetky zdroje, pokiaľ ide o personál, zariadenia a organizáciu, sa už vyčerpali a;
 - iii) z hodnotenia vyplýva, že v súvislosti s vnútornou bezpečnosťou a nelegálnym prisťahovalectvom neexistuje žiadne riziko.

Vo všetkých prípadoch, v ktorých nastanú pochybnosti týkajúce sa totožnosti držiteľa víza a/alebo pravosti víza, sa však do VIS nahliadne systematicky s použitím čísla vízovej nálepky v kombinácii s overením odtlačkov prstov.

Túto odchýlku možno uplatňovať len na príslušnom hraničnom priechode, a to len dovtedy, kým sú splnené podmienky uvedené v bodoch i), ii) a iii);

- d) rozhodnutie nahliadnuť do VIS v súlade s písmenom c) prijme veliaci príslušník pohraničnej stráže na hraničnom priechode alebo na vyššej úrovni.

Dotknuté členské štáty okamžite informujú ostatné členské štáty a Komisiu o každom takomto rozhodnutí;

- e) každý členský štát predloží Európskemu parlamentu a Komisii raz za rok správu o uplatňovaní písmena c), ktorá obsahuje počet štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli v rámci VIS skontrolovaní len s použitím čísla vízovej nálepky, a dĺžku čakacej lehoty podľa písmena c) bodu i);
- f) písmená c) a d) sa uplatňujú na obdobie maximálne troch rokov, ktoré začne plynúť tri roky po uvedení VIS do prevádzky. Komisia predloží pred uplynutím druhého roku uplatňovania písmen c) a d) Európskemu parlamentu a Rade hodnotenie ich vykonávania. Na základe tohto hodnotenia môže Európsky parlament alebo Rada vyzvať Komisiu, aby navrhla vhodné zmeny tohto nariadenia;
- g) dôkladné kontroly na výstupe zahŕňajú:
- i) overenie, či má štátny príslušník tretej krajiny platný doklad na prekročenie hranice;
 - ii) overenie cestovného dokladu kvôli zisťovaniu znakov falšovania alebo pozmeňovania;

- iii) ak je to možné, overenie, či sa štátny príslušník tretej krajiny nepokladá za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť alebo medzinárodné vzťahy ktoréhokoľvek členského štátu;
- h) okrem kontrol uvedených v písmene g) dôkladné kontroly na výstupe môžu zahŕňať aj:
- i) overenie, či má daná osoba platné vízum v prípade, ak sa vyžaduje podľa nariadenia (ES) č. 539/2001, s výnimkou prípadu, že je držiteľom platného povolenia na pobyt; takéto overenie môže zahŕňať nahliadnutie do VIS v súlade s článkom 18 nariadenia (ES) č. 767/2008;
 - ii) overenie, či daná osoba neprekročila maximálnu dĺžku povoleného pobytu na území členských štátov;
 - iii) preverenie upozornení na osoby a predmety uvedené v SIS a vo vnútroštátnych súboroch údajov;
- i) na účely identifikácie každej osoby, ktorá pravdepodobne nespĺňa alebo prestala spĺňať podmienky vstupu alebo pobytu na území členských štátov, možno nahliadnuť do VIS v súlade s článkom 20 nariadenia (ES) č. 767/2008.
4. Takéto dôkladné kontroly sa vykonávajú v neverejnom priestore v prípade, že takýto neverejný priestor existuje a že o to požiada štátny príslušník tretej krajiny.
5. Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, sa štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí sa podrobia dôkladnej osobitnej kontrole, poskytnú informácie v písomnej forme v jazyku, ktorému rozumejú alebo o ktorom sa možno opodstatnene domnievať, že mu rozumejú, alebo iným účinným spôsobom o účele a postupe takejto kontroly.
- Tieto informácie sú dostupné vo všetkých úradných jazykoch Únie a v jazyku (jazykoch) krajiny alebo krajín susediacich s dotknutým členským štátom a uvádzajú, že štátny príslušník tretej krajiny môže požiadať o mená alebo služobné identifikačné čísla príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí vykonávajú dôkladnú osobitnú kontrolu, ako aj o názov hraničného priechodu a dátum prekročenia hranice.
6. Kontroly osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, sa vykonávajú v súlade so smernicou 2004/38/ES.
7. Podrobné pravidlá, ktorými sa riadia informácie, ktoré sa majú evidovať, sú stanovené v prílohe II.
8. V prípade uplatňovania článku 5 ods. 2 písm. a) alebo b) môžu členské štáty stanoviť aj výnimky z pravidiel stanovených v tomto článku.

Článok 9

Zmiernenie hraničných kontrol

1. Hraničné kontroly na vonkajších hraniciach sa môžu zmierniť v dôsledku výnimočných a nepredvídaných okolností. Takéto výnimočné a nepredvídané okolnosti nastanú vtedy, keď nepredvídané udalosti majú za následok takú intenzívnu premávku, že čakacia doba na hraničnom priechode sa stáva neprimeranou a už sa vyčerpali všetky zdroje ohľadom personálu, zariadení a organizácie.
2. Pri zmiernených hraničných kontrolách v súlade s odsekom 1 majú hraničné kontroly pohybu na vstupe v zásade prednosť pred hraničnými kontrolami pohybu na výstupe.

Rozhodnutie o zmiernení kontrol prijme veliaci príslušník pohraničnej stráže na príslušnom hraničnom priechode.

Takéto zmiernenie kontrol je dočasné, prispôbené okolnostiam, ktoré ho zdôvodňujú, a zavádza sa postupne.

3. Príslušník pohraničnej stráže aj napriek zmierneniu hraničných kontrol označí cestovné doklady štátnych príslušníkov tretej krajiny v súlade s článkom 11 odtlačkom pečiatky na vstupe i výstupe.

4. Každý členský štát zašle raz ročne správu o uplatňovaní tohto článku Európskemu parlamentu a Komisii.

Článok 10

Oddelené koridory a informácie na značkách

1. Členské štáty zabezpečia najmä na letiskových hraničných priechodoch oddelené koridory tak, aby sa mohli vykonávať kontroly osôb v súlade s článkom 8. Takéto koridory sa odlišia značkami s označením, ktoré stanovuje príloha III.

Členské štáty môžu zabezpečiť oddelené koridory na svojich námorných a pozemných hraničných priechodoch a hraničiach medzi členskými štátmi, ktoré na svojich spoločných hraniciach neuplatňujú článok 22. Značky s označeniami, ktoré stanovuje príloha III, sa použijú, ak členské štáty zabezpečia na týchto hraniciach oddelené koridory.

Členské štáty zabezpečia, aby sa takéto koridory jasne označili, vrátane prípadov, v ktorých sa upúšťa od uplatňovania predpisov o používaní odlišných koridorov ako stanovuje odsek 4, s cieľom zaistiť optimálny pohyb osôb prekračujúcich hranice.

2. Osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, sú oprávnené použiť koridory označené značkou zobrazenou v časti A („EÚ, EHP, CH“) prílohy III. Môžu použiť aj koridory označené značkou zobrazenou v časti B1 („Víza sa nevyžadujú“) a v časti B2 („Všetky pasy“) prílohy III.

Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí v súlade s nariadením (ES) č. 539/2001 nemusia mať vízum pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú platné povolenie na pobyt alebo dlhodobé víza, sú oprávnení použiť koridory označené značkou zobrazenou v časti B1 („Víza sa nevyžadujú“) prílohy III k tomuto nariadeniu. Môžu použiť aj koridory označené značkou zobrazenou v časti B2 („Všetky pasy“) prílohy III k tomuto nariadeniu.

Všetky ostatné osoby použijú koridory označené značkou zobrazenou v časti B2 („Všetky pasy“) prílohy III.

Označenia na značkách uvedených v prvom, druhom a treťom pododseku môžu byť uvedené v jazyku alebo jazykoch, ktoré každý členský štát pokladá za vhodné.

Zriadenie oddelených koridorov označených značkou zobrazenou v časti B1 („Víza sa nevyžadujú“) prílohy III nie je povinné. Členské štáty v súlade s praktickými potrebami rozhodnú, či a na ktorom hraničnom priechode ich zriadia.

3. Na námorných a pozemných hraničných priechodoch môžu členské štáty rozdeliť dopravu do rozličných koridorov pre ľahké a ťažké vozidlá a autobusy pomocou značiek, ktoré sú zobrazené v časti C prílohy III.

Ak je to vhodné, v závislosti od miestnych podmienok môžu členské štáty na týchto značkách použiť rozdielne označenia.

4. V prípade dočasnej nevyváženosti premávky na niektorom hraničnom priechode môžu príslušné orgány upustiť od pravidiel týkajúcich sa používania rôznych koridorov na čas potrebný na odstránenie tejto nevyváženosti.

Článok 11

Označovanie cestovných dokladov odtlačkom pečiatky

1. Cestovné doklady štátnych príslušníkov tretej krajiny sa systematicky označujú odtlačkom pečiatky na vstupe a na výstupe. Odtlačok pečiatky na vstupe a výstupe sa dáva najmä na:

- a) doklady s platným vízom, ktoré umožňujú štátnym príslušníkom tretej krajiny prekročiť hranicu;
- b) doklady umožňujúce prekročiť hranicu štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorým bolo vízum vydané členským štátom na hranici;
- c) doklady umožňujúce prekročiť hranicu štátnym príslušníkom tretej krajiny, na ktorých sa nevzťahuje vízová povinnosť.

2. Na vstupe a výstupe sa odtlačkom pečiatky označujú cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, na ktorého sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, ale ktorí sa nepreukážu pobytovým preukazom stanoveným v uvedenej smernici.

Na vstupe a výstupe sa odtlačkom pečiatky označujú cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, ale ktorí sa nepreukážu pobytovým preukazom stanoveným v smernici 2004/38/ES.

3. Odtlačok pečiatky na vstupe a výstupe sa nedáva:

- a) na cestovné doklady hláv štátov a hodnostárov, ktorých príchod bol vopred oficiálne ohlásený cez diplomatické kanály;
- b) na preukazy pilotov alebo osvedčenia členov posádky lietadiel;
- c) na cestovné doklady námorníkov, ktorí sa nachádzajú na území členského štátu, len keď tam pristane ich loď, a v oblasti prístavu, kde loď pristála;
- d) na cestovné doklady posádky a cestujúcich lodí na okružnej plavbe, ktorí nepodliehajú hraničným kontrolám v súlade s bodom 3.2.3 prílohy VI;
- e) na doklady, ktoré umožňujú štátnym príslušníkom Andorry, Monaka a San Marína prekročiť hranicu;
- f) na cestovné doklady personálu medzinárodných osobných a nákladných vlakov;
- g) na cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí predložia pobytový preukaz stanovený v smernici 2004/38/ES.

Výnimočne možno na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny upustiť od označenia dokladu vstupnou alebo výstupnou pečiatkou, ak by to tejto osobe mohlo spôsobiť vážne problémy. V takom prípade sa vstup alebo výstup zaznamená na osobitnom liste s uvedením mena a čísla pasu danej osoby. Tento list sa odovzdá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny. Príslušné orgány členských štátov môžu viesť štatistiku takýchto výnimočných prípadov a môžu ju poskytnúť Komisii.

4. Praktické opatrenia pre označovanie odtlačkom pečiatky sú uvedené v prílohe IV.

5. Ak je to možné, štátnemu(-ym) príslušníkovi(-om) tretej krajiny sa oznámi povinnosť príslušníka pohraničnej stráže označiť ich cestovné doklady odtlačkom pečiatky na vstupe i výstupe aj napriek zmierneniu hraničných kontrol v súlade s článkom 9.

Článok 12

Domnienka splnenia podmienok dĺžky pobytu

1. Ak cestovný doklad štátneho príslušníka tretej krajiny neobsahuje odtlačok pečiatky na vstupe, príslušné vnútroštátne orgány sa môžu domnievať, že držiteľ nespĺňa podmienky týkajúce sa dĺžky pobytu uplatniteľné v dotknutom členskom štáte, alebo ich už prestal spĺňať.

2. Domnienku uvedenú v odseku 1 možno vyvrátiť, ak štátny príslušník tretej krajiny akýmkoľvek dôveryhodným spôsobom, napríklad cestovnými lístkami alebo dokladom o svojej prítomnosti mimo územia členských štátov, poskytne dôkaz, že dodržal podmienky súvisiace s dĺžkou krátkodobého pobytu.

V takých prípadoch:

- a) ak sa štátny príslušník tretej krajiny nachádza na území členského štátu, ktorý plne uplatňuje schengenské *acquis*, uvedú príslušné orgány, v súlade s vnútroštátnym právom a vnútroštátnou praxou, do cestovného dokladu štátneho príslušníka tretej krajiny dátum, kedy prekročil vonkajšiu hranicu jedného z členských štátov, ktoré plne uplatňujú schengenské *acquis*, a miesto, na ktorom ju prekročil;

- b) ak sa štátny príslušník tretej krajiny nachádza na území členského štátu, vo vzťahu ku ktorému nebolo prijaté rozhodnutie, ktoré predpokladá článok 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003, článok 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2005 a článok 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2011, príslušné orgány v súlade s vnútroštátnym právom a praxou uvedú do cestovného dokladu tohto štátneho príslušníka tretej krajiny dátum, kedy prekročil vonkajšiu hranicu takéhoto členského štátu, a miesto, na ktorom ju prekročil.

Okrem údajov, ktoré sú uvedené v písmenách a) a b), možno štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnúť formulár uvedený v prílohe VIII.

Členské štáty sa navzájom informujú a informujú aj Komisiu a Generálny sekretariát Rady o svojich vnútroštátnych postupoch so zreteľom na uvádzanie údajov uvedených v tomto článku.

3. Ak domnienka uvedená v odseku 1 nebola vyvrátená, štátny príslušník tretej krajiny môže byť vrátený v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES⁽¹⁾, a v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré je v súlade s uvedenou smernicou.
4. Príslušné ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane uplatňujú v prípade absencie odtlačku pečiatky na výstupe.

Článok 13

Hraničný dozor

1. Hlavným cieľom hraničného dozoru je zabrániť neoprávnenému prekročeniu hraníc, čeliť cezhraničnej kriminalite a prijímať opatrenia proti osobám, ktoré prekračujú hranicu neoprávnene. Osoba, ktorá neoprávnene prekročila hranicu a ktorá nie je oprávnená zdržiavať sa na území dotknutého členského štátu, sa zadrží a postupuje sa voči nej podľa smernice 2008/115/ES.

2. Na hraničný dozor používa pohraničná stráž pevne umiestnené alebo mobilné jednotky.

Dozor sa vykonáva takým spôsobom, aby sa osobám zabránilo vyhýbať sa kontrolám na hraničných priechodoch a aby sa od takéhoto postupu odradili.

3. Dozor mimo hraničných priechodov vykonávajú príslušníci pohraničnej stráže, ktorých počet a metódy sa prispôbujú existujúcim alebo predpokladaným rizikám a hrozbám. Zahŕňa časté a náhle zmeny času sledovania tak, aby sa neoprávnené prekročenie hranice vždy spájalo s rizikom odhalenia.

4. Dozor vykonávajú pevne umiestnené alebo mobilné jednotky, ktoré si plnia svoje povinnosti tým, že sa rozmiestnia na miestach, ktoré sú známe alebo považované za citlivé, alebo tieto miesta strážia, pričom cieľom tohto dozoru je zadržanie osôb, ktoré neoprávnene prekračujú hranicu. Dozor možno vykonávať aj pomocou technických prostriedkov vrátane elektronických prostriedkov.

5. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 37 prijímať delegované akty týkajúce sa dodatočných opatrení, ktorými sa riadi dozor.

Článok 14

Odopretie vstupu

1. Vstup na územie členských štátov sa odoprie štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý nespĺňa všetky podmienky na vstup stanovené v článku 6 ods. 1 a nepatrí do kategórií osôb, ktoré uvádza článok 6 ods. 5. Týmto nie je dotknuté uplatňovanie osobitných ustanovení, ktoré sa týkajú práva na azyl, medzinárodnú ochranu alebo na vydanie víz na dlhodobý pobyt.

2. Vstup sa môže odoprieť len na základe odôvodneného rozhodnutia, v ktorom sa uvedú presné dôvody odopretia. Rozhodnutie prijme orgán, ktorý na to oprávňuje vnútroštátne právo. Rozhodnutie nadobúda účinnosť okamžite.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).

Odôvodnené rozhodnutie, v ktorom sa uvádzajú presné dôvody odopretia, sa vydáva na štandardnom formulári uvedenom v časti B prílohy V, ktorý vyplní orgán, ktorý oprávňuje vnútroštátne právo odoprieť vstup. Vyplnený štandardný formulár sa odovzdá dotknutému štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý potvrdí prijatie rozhodnutia o odopretí vstupu prostredníctvom uvedeného formulára.

3. Osoby, ktorým sa odoprie vstup, majú právo na odvolanie. Odvolanie sa podáva v súlade s vnútroštátnym právom. Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny sa poskytne aj písomná informácia o kontaktných miestach, ktoré sú schopné poskytnúť informácie o predstaviteľoch príslušných konatí v mene štátneho príslušníka tretej krajiny v súlade s vnútroštátnym právom.

Podanie takéhoto odvolania nemá vo vzťahu k rozhodnutiu o odopretí vstupu odkladný účinok.

Bez toho, aby bola dotknutá náhrada poskytovaná podľa vnútroštátneho práva, má štátny príslušník tretej krajiny v prípade, že sa v odvolacom konaní zistí, že rozhodnutie o odopretí jeho vstupu bolo nepodložené, právo na opravu odtlačku pečiatky, ktorou sa odoprel vstup, a na opravu všetkých ostatných zrušení či dodatkov, ktoré vykonal členský štát, ktorý mu odoprel vstup.

4. Pohraničná stráž zabezpečí, aby na územie dotknutého členského štátu nevstúpil štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol vstup odopretý.

5. Členské štáty zostavujú štatistiky o počte osôb, ktorým sa odoprel vstup, o dôvodoch odopretia, štátnej príslušnosti osôb, ktorým sa odoprel vstup, a o druhu hranice (pozemná, vzdušná alebo námorná), na ktorej sa im vstup odoprel a každý rok ich predkladajú Komisii (Eurostatu) v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007⁽¹⁾.

6. Podrobné pravidlá, ktorými sa riadi odopretie vstupu, sú uvedené v časti A prílohy V.

KAPITOLA III

Personál a zdroje pre kontrolu hraníc a spolupráca medzi členskými štátmi

Článok 15

Personál a zdroje pre kontrolu hraníc

Členské štáty nasadia na vykonávanie kontroly vonkajších hraníc dostatočný počet vhodného personálu a zabezpečia dostatok zdrojov v súlade s článkami 7 až 14 tak, aby zabezpečili, že táto kontrola je účinná a má vysokú a jednotnú úroveň.

Článok 16

Vykonávanie kontroly

1. Kontrolu hraníc uvedenú v článkoch 7 až 14 vykonáva pohraničná stráž v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia a vnútroštátnym právom.

Výkon takejto kontroly hraníc sa nedotýka právomocí pohraničnej stráže začať trestné konanie v súlade s vnútroštátnym právom a tých, ktoré sú mimo rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Členské štáty zabezpečia, aby boli príslušníci pohraničnej stráže špecializovanými a riadne vyškolenými odborníkmi vo svojej oblasti, pričom sa zohľadní spoločný základný študijný plán odbornej prípravy príslušníkov pohraničnej stráže, ktorý zaviedla a vypracovala Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (ďalej len „agentúra“) zriadená nariadením (ES) č. 2007/2004. Do študijného plánu sa zahrnie odborná príprava na rozpoznávanie a zvládanie situácií zahŕňajúcich zraniteľné osoby, ako sú napríklad maloletí bez sprievodu a obe obchodovania s ľuďmi. Členské štáty s podporou agentúry nabádajú príslušníkov pohraničnej stráže, aby sa učili jazyky, ktoré potrebujú pri výkone svojich úloh.

2. V súlade s článkom 39 oznámia členské štáty Komisii zoznam vnútroštátnych útvarov, ktoré podľa ich vnútroštátneho práva zodpovedajú za kontrolu hraníc.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistík zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23).

3. Na účinnú kontrolu hraníc každý členský štát zabezpečí úzku a stálu spoluprácu medzi svojimi vnútroštátnymi útvarmi zodpovednými za kontrolu hraníc.

Článok 17

Spolupráca medzi členskými štátmi

1. Členské štáty si navzájom pomáhajú a udržiavajú úzku a stálu spoluprácu s cieľom efektívneho vykonávania kontroly hraníc v súlade s článkami 7 až 16. Vymieňajú si všetky príslušné informácie.

2. Operačnú spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti riadenia vonkajších hraníc koordinuje agentúra.

3. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci agentúry, členské štáty môžu pokračovať v operačnej spolupráci na vonkajších hraniciach s inými členskými štátmi a/alebo tretími krajinami vrátane výmeny styčných dôstojníkov, ak takáto spolupráca dopĺňa činnosť agentúry.

Členské štáty sa zdržia akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo ohroziť fungovanie agentúry alebo dosahovanie jej cieľov.

Členské štáty podávajú agentúre správu o operačnej spolupráci uvedenej v prvom pododseku.

4. Členské štáty zabezpečia odborné vzdelávanie a prípravu o pravidlách kontroly hraníc a o základných právach. V tejto súvislosti sa do úvahy berú spoločné normy pre odborné vzdelávanie a prípravu, ktoré stanovila a ďalej rozvíja agentúra.

Článok 18

Spoločná kontrola

1. Bez toho, aby bola dotknutá individuálna zodpovednosť členských štátov, ktorá vyplýva z článkov 7 až 14, môžu členské štáty, ktoré na svojich spoločných pozemných hraniciach neuplatňujú článok 22, až do dátumu uplatnenia uvedeného článku vykonávať spoločnú kontrolu týchto hraníc, v prípade ktorej sa môžu osoby zastaviť len raz na účely vykonania vstupnej a výstupnej kontroly.

Na tieto účely môžu členské štáty medzi sebou uzavrieť dvojstranné dojednania.

2. Členské štáty informujú Komisiu o dojednaniach uzavretých v súlade s odsekom 1.

KAPITOLA IV

Osobitné pravidlá pre hraničné kontroly

Článok 19

Osobitné pravidlá pre rôzne typy hraníc a rôzne dopravné prostriedky používané na prekračovanie vonkajších hraníc

Osobitné pravidlá stanovené v prílohe VI sa uplatňujú na kontroly vykonávané na rôznych typoch hraníc a v rôznych dopravných prostriedkoch používaných na prekračovanie hraničných priechodov.

Uvedené osobitné pravidlá môžu obsahovať odchýlky od článkov 5 a 6 a článkov 8 až 14.

Článok 20

Osobitné pravidlá pre kontroly určitých kategórií osôb

1. Osobitné pravidlá stanovené v prílohe VII sa uplatňujú pri kontrolách týchto kategórií osôb:

a) hlavy štátov a členovia ich delegácie;

b) piloti lietadiel a ostatní členovia posádky;

- c) námorníci;
- d) držitelia diplomatických, úradných alebo služobných pasov a členovia medzinárodných organizácií;
- e) cezhraniční pracovníci;
- f) maloletí;
- g) záchranné služby, polícia, hasičské zbory a pohraničná stráž;
- h) pracovníci na otvorenom mori.

Uvedené osobitné pravidlá môžu obsahovať odchýlky od článkov 5 a 6 a článkov 8 až 14.

2. V súlade s článkom 39 poskytnú členské štáty Komisii vzory preukazov, ktoré vydávajú ich ministerstvá zahraničných vecí akreditovaným členom diplomatických misií a konzulárnych zastúpení a ich rodinným príslušníkom.

KAPITOLA V

Osobitné opatrenia v prípade závažných nedostatkov týkajúcich sa kontroly vonkajších hraníc

Článok 21

Opatrenia na vonkajších hraniciach a podpora od agentúry

1. Ak sú v hodnotiacej správe vypracovanej v súlade s článkom 14 nariadenia (EÚ) č. 1053/2013 uvedené závažné nedostatky zistené pri vykonávaní kontroly vonkajších hraníc, môže Komisia na účely zabezpečenia dodržiavania odporúčaní uvedených v článku 15 uvedeného nariadenia odporučiť prostredníctvom vykonávacieho aktu, aby hodnotený členský štát prijal určité konkrétne opatrenia, medzi ktoré môže patriť jeden či oba nasledujúce kroky:

- a) iniciovanie nasadenia tímov európskej pohraničnej stráže v súlade s nariadením (ES) č. 2007/2004;
- b) predloženie strategických plánov vychádzajúcich z posúdenia rizík, ako aj informácií o nasadení personálu a vybavenia, agentúre so žiadosťou o stanovisko.

Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 38 ods. 2.

2. Komisia pravidelne informuje výbor zriadený na základe článku 38 ods. 1 o pokroku pri vykonávaní opatrení uvedených v odseku 1 tohto článku a o ich vplyve na zistené nedostatky.

Informuje o tom aj Európsky parlament a Radu.

3. Ak sa v hodnotiacej správe uvedenej v odseku 1 konštatuje, že hodnotený členský štát vážne zanedbáva svoje povinnosti a preto musí v lehote troch mesiacov podať správu o vykonávaní príslušného akčného plánu v súlade s článkom 16 ods. 4 nariadenia (EÚ) č. 1053/2013, a ak Komisia zistí, že po uplynutí uvedenej doby troch mesiacov uvedená situácia pretrváva, môže začať uplatňovať postup ustanovený v článku 29 tohto nariadenia, a to za predpokladu, že sú na to splnené všetky podmienky.

HLAVA III

VNÚTORNÉ HRANICE

KAPITOLA I

Zrušenie kontroly vnútorných hraníc

Článok 22

Prekračovanie vnútorných hraníc

Vnútorné hranice možno prekročiť v ktoromkoľvek bode bez toho, aby sa vykonala hraničná kontrola osôb bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

Článok 23

Kontroly v rámci územia

Zrušenie kontroly vnútorných hraníc neovplyvní:

- a) výkon policajných právomocí príslušnými orgánmi členských štátov podľa vnútroštátneho práva, pokiaľ nemá výkon týchto právomocí rovnaký účinok ako hraničné kontroly; toto platí aj v pohraničných oblastiach. V zmysle prvej vety sa výkon policajných právomocí nemôže považovať za rovnocenný výkonu hraničných kontrol, najmä keď policajné opatrenia:
 - i) nemajú za cieľ kontrolu hraníc;
 - ii) zakladajú sa na všeobecných policajných informáciách a skúsenostiach vo vzťahu k možným ohrozeniam verejnej bezpečnosti a ich cieľom je predovšetkým boj proti cezhraničnej kriminalite;
 - iii) pripravujú a vykonávajú sa spôsobom, ktorý sa zreteľne odlišuje od systematických kontrol osôb na vonkajších hraniciach;
 - iv) vykonávajú sa na základe náhodných kontrol;
- b) bezpečnostné kontroly osôb vykonávané v prístavoch a na letiskách príslušnými orgánmi podľa právnych predpisov každého členského štátu, úradníkmi v prístavoch alebo na letiskách alebo dopravcami za predpokladu, že takéto kontroly sa vykonávajú aj u osôb cestujúcich v rámci členského štátu;
- c) možnosť členského štátu v súlade s právnym poriadkom zabezpečiť povinnosť mať pri sebe potvrdenia a doklady alebo byť ich držiteľom;
- d) možnosť členského štátu v právnom poriadku uložiť štátnym príslušníkom tretej krajiny povinnosť nahlásiť svoju prítomnosť na jeho území podľa článku 22 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (ďalej len „Schengenský dohovor“).

Článok 24

Odstránenie dopravných prekážok na cestných priechodoch na vnútorných hraniciach

Členské štáty odstránia všetky prekážky plynulej premávky na cestných priechodoch na vnútorných hraniciach, najmä akékoľvek rýchlostné obmedzenia, ktoré sa nezakladajú výlučne na hľadisku bezpečnosti cestnej premávky.

Súčasne sa členské štáty pripravujú na zabezpečenie priestorov na kontroly v prípade, že sa obnoví kontrola vnútorných hraníc.

KAPITOLA II

Dočasné obnovenie kontroly na vnútorných hraniciach

Článok 25

Všeobecný rámec pre dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc

1. Ak existuje v priestore bez kontroly vnútorných hraníc závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v niektorom z členských štátov, tento členský štát môže výnimočne obnoviť kontrolu hraníc na celej dĺžke alebo na určitých úsekoch svojich vnútorných hraníc na obmedzenú dobu najviac 30 dní, alebo na predvídateľné trvanie tohto závažného ohrozenia, ak jeho trvanie prekročí 30 dní. Rozsah a trvanie dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc neprekročí nevyhnutne potrebné minimum na reakciu na závažné ohrozenie.
2. Kontrola vnútorných hraníc sa obnoví len ako posledná možnosť a v súlade s článkami 27, 28 a 29. Ak sa uvažuje o prijatí rozhodnutia o obnovení kontroly vnútorných hraníc v súlade s článkami 27, 28 alebo 29, musia sa v každom prípade zohľadniť kritériá uvedené v článkoch 26 a 30.

3. Ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v dotknutom členskom štáte trvá dlhšie než je doba stanovená v odseku 1 tohto článku, môže tento členský štát po zohľadnení kritérií uvedených v článku 26 a v súlade s článkom 27, ako aj po zohľadnení akýchkoľvek nových skutočností predĺžiť dobu kontroly svojich vnútorných hraníc na základe rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v odseku 1 tohto článku, na dobu v trvaní najviac 30 dní, a to aj opakovane.

4. Celková doba obnovenia kontroly vnútorných hraníc, vrátane všetkých predĺžených dôb kontroly v zmysle odseku 3 tohto článku, nesmie prekročiť šesť mesiacov. V prípade výnimočných okolností uvedených v článku 29 možno uvedenú celkovú dobu predĺžiť najviac na dva roky v súlade s odsekom 1 uvedeného článku.

Článok 26

Kritériá pre dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc

Ak členský štát rozhodne ako o poslednej možnosti o dočasnom obnovení kontroly hraníc na jednej jeho vnútornej hranici alebo viacerých jeho vnútorných hraniciach alebo na ich úsekoch, alebo rozhodne o predĺžení doby takéhoto obnovenia v súlade s článkom 25 alebo článkom 28 ods. 1, posúdi rozsah, v ktorom takéto opatrenie môže vhodným spôsobom zmierniť ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, a zároveň posúdi primeranosť uvedeného opatrenia vo vzťahu k tomuto ohrozeniu. Pri takomto posudzovaní členský štát zohľadní predovšetkým tieto aspekty:

- a) pravdepodobný dosah akýchkoľvek hrozieb na verejný poriadok alebo vnútornú bezpečnosť, a to aj v nadväznosti na teroristické činy alebo hrozby a tiež vrátane hrozieb, ktoré predstavuje organizovaná trestná činnosť;
- b) pravdepodobný dosah takéhoto opatrenia na voľný pohyb osôb v priestore bez kontroly vnútorných hraníc.

Článok 27

Postup pri dočasnom obnovení kontroly vnútorných hraníc podľa článku 25

1. Ak členský štát plánuje obnoviť kontrolu vnútorných hraníc podľa článku 25, oznámi túto skutočnosť ostatným členským štátom a Komisii najneskôr štyri týždne pred plánovaným obnovením kontroly alebo v kratšom čase, ak sú okolnosti vyvolávajúce potrebu obnoviť kontrolu vnútorných hraníc známe neskôr ako štyri týždne pred plánovaným obnovením kontroly. Členský štát poskytne na tento účel tieto informácie:

- a) dôvody navrhovaného obnovenia kontroly vrátane všetkých relevantných podrobností o udalostiach, ktoré predstavujú vážne ohrozenie jeho verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti;
- b) rozsah navrhovaného obnovenia kontroly s uvedením úseku alebo úsekov vnútorných hraníc, na ktorých sa má kontrola obnoviť;
- c) názvy schválených priechodov;
- d) dátum a trvanie plánovaného obnovenia kontroly;
- e) prípadne opatrenia, ktoré majú prijať ostatné členské štáty.

Oznámenie podľa prvého pododseku môžu spoločne predložiť aj dva alebo viaceré členské štáty.

Komisia môže v prípade potreby vyžadovať od dotknutého členského štátu (dotknutých členských štátov) dodatočné informácie.

2. Informácie uvedené v odseku 1 sa predložia Európskemu parlamentu a Rade zároveň, ako sa oznámia ostatným členským štátom a Komisii podľa uvedeného odseku.

3. Členský štát, ktorý podáva oznámenie podľa odseku 1, môže v prípade potreby a v súlade s vnútroštátnym právom rozhodnúť o utajení častí uvedeného oznámenia.

Takéto utajenie nebráni tomu, aby Komisia informácie sprístupnila Európskemu parlamentu. Postúpenie a manipulácia s informáciami a dokumentmi sprístupnenými Európskemu parlamentu podľa tohto článku musia byť v súlade s platnými pravidlami postupovania utajovaných skutočností medzi Európskym parlamentom a Komisiou a manipulácii s týmito utajovanými skutočnosťami.

4. Po oznámení dotknutého členského štátu podľa odseku 1 a s ohľadom na konzultácie ustanovené v odseku 5 môže Komisia alebo ktorýkoľvek z ostatných členských štátov bez toho, aby bol dotknutý článok 72 ZFEÚ, vydať stanovisko.

Ak má Komisia na základe informácií uvedených v oznámení alebo akýchkoľvek dodatočných informácií, ktoré prijala, obavy súvisiace s nevyhnutnosťou alebo primeranosťou plánovaného obnovenia kontroly vnútorných hraníc, alebo ak sa domnieva, že by bola vhodná konzultácia o niektorých aspektoch oznámenia, vydá na tento účel stanovisko.

5. Informácie uvedené v odseku 1 a každé stanovisko Komisie alebo členského štátu podľa odseku 4 sú predmetom konzultácií, vrátane prípadných spoločných zasadnutí medzi členským štátom, ktorý plánuje obnoviť kontrolu vnútorných hraníc, ostatnými členskými štátmi, najmä tými, na ktoré majú takéto opatrenia priamy vplyv, a Komisiou s cieľom zorganizovať v príslušných prípadoch vzájomnú spoluprácu medzi členskými štátmi a preskúmať primeranosť opatrení k udalostiam, ktoré podnietili obnovenie kontroly hraníc, a k ohrozeniu verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti.

6. Konzultácia uvedená v odseku 5 sa uskutoční najmenej desať dní pred dátumom plánovaného obnovenia kontroly hraníc.

Článok 28

Osobitný postup v prípadoch vyžadujúcich si neodkladné opatrenia

1. Ak si závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti členského štátu vyžaduje prijať neodkladné opatrenia, dotknutý členský štát môže výnimočne okamžite obnoviť kontrolu vnútorných hraníc na obmedzenú dobu najviac desať dní.

2. Ak členský štát obnoví kontrolu vnútorných hraníc, zároveň oznámi zodpovedajúcim spôsobom túto skutočnosť ostatným členským štátom a Komisii a poskytne informácie uvedené v článku 27 ods. 1 a uvedie dôvody, ktoré opodstatňujú využitie postupu ustanoveného v tomto článku. Po prijatí tohto oznámenia môže Komisia okamžite konzultovať ostatné členské štáty.

3. Ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti trvá dlhšie, ako je doba stanovená v odseku 1 tohto článku, môže príslušný členský štát rozhodnúť o predĺžení doby kontroly vnútorných hraníc na dobu v trvaní najviac 20 dní, a to aj opakovane. Dotknutý členský štát pritom zohľadní kritériá uvedené v článku 26 vrátane aktualizovaného posúdenia nevyhnutnosti a primeranosti daného opatrenia, ako aj všetky nové prvky.

V prípade takéhoto predĺženia sa *mutatis mutandis* uplatňujú ustanovenia článku 27 ods. 4 a 5 a konzultácia sa uskutoční bezodkladne po oznámení rozhodnutia o predĺžení Komisii a členským štátom.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 25 ods. 4, celkové trvanie obnovenia kontroly vnútorných hraníc, ktoré pozostáva z počiatočnej doby v zmysle odseku 1 tohto článku a jednotlivých predĺžení v zmysle odseku 3 tohto článku, neprekročí dva mesiace.

5. Komisia o oznámeniach vydaných podľa tohto článku bezodkladne informuje Európsky parlament.

Článok 29

Osobitný postup v prípade, ak výnimočne okolnosti ohrozujú celkové fungovanie priestoru bez kontroly vnútorných hraníc

1. Za výnimočných okolností, ak je ohrozené celkové fungovanie priestoru bez kontroly vnútorných hraníc v dôsledku trvalých závažných nedostatkov týkajúcich sa kontroly vonkajších hraníc, ako sa uvádza v článku 21, a pokiaľ by tieto

okolnosti predstavovali závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v priestore bez kontroly vnútorných hraníc alebo v ich častiach, môže sa v súlade s odsekom 2 tohto článku obnoviť kontrola vnútorných hraníc na dobu najviac šesť mesiacov. Uvedenú dobu možno predĺžiť o ďalšiu dobu v trvaní najviac šiestich mesiacov, najviac trikrát, ak tieto výnimočné okolnosti pretrvávajú.

2. Rada môže ako poslednú možnosť a ako opatrenie na ochranu spoločných záujmov v priestore bez kontroly vnútorných hraníc v prípade, ak všetky ďalšie opatrenia, najmä opatrenia podľa článku 21 ods. 1, nie sú účinné na zmiernenie zistených závažných ohrození odporučiť, aby jeden alebo viaceré členské štáty rozhodli o obnovení kontroly všetkých alebo konkrétnych úsekov svojich vnútorných hraníc. Toto odporúčanie Rady vychádza z návrhu Komisie. Členské štáty môžu požiadať Komisiu, aby Rade predložila takýto návrh na odporúčanie.

V svojom odporúčaní Rada uvedie aspoň informácie uvedené v článku 27 ods. 1 písm. a) až e).

Rada môže odporučiť predĺženie za podmienok a v súlade s postupom ustanoveným v tomto článku.

Predtým ako členský štát obnoví kontrolu hraníc na všetkých alebo na konkrétnych úsekoch svojich vnútorných hraníc podľa tohto odseku, oznámi to ostatným členským štátom, Európskemu parlamentu a Komisii.

3. V prípade, že členský štát nevykoná odporúčanie uvedené v odseku 2, tento členský štát bezodkladne písomne informuje Komisiu o svojich dôvodoch.

Komisia v takom prípade predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi dôvody, ktoré dotknutý členský štát uviedol, ako aj dôsledky z hľadiska ochrany spoločných záujmov priestoru bez kontroly vnútorných hraníc.

4. Komisia môže prijať z riadne odôvodnených naliehavých dôvodov týkajúcich sa situácií, v ktorých sú okolnosti vyvolávajúce potrebu predĺžiť dobu kontroly vnútorných hraníc v súlade s odsekom 2 známe neskôr ako 10 dní pred ukončením predchádzajúceho obdobia obnovenia, akékoľvek potrebné odporúčania prostredníctvom okamžite uplatniteľných vykonávacích aktov v súlade s postupom uvedeným v článku 38 ods. 3. Komisia predloží Rade návrh odporúčania v súlade s odsekom 2 tohto článku do 14 dní od prijatia takéhoto odporúčania.

5. Týmto článkom nie sú dotknuté opatrenia, ktoré môžu členské štáty prijať v prípade závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti podľa článkov 25, 27 a 28.

Článok 30

Kritériá pre dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc, ak výnimočné okolnosti ohrozujú celkové fungovanie priestoru bez kontroly vnútorných hraníc

1. Ak Rada ako poslednú možnosť v súlade s článkom 29 ods. 2 odporučí dočasné obnovenie kontroly hraníc na jednej vnútornej hranici alebo viacerých vnútorných hraniciach alebo na ich úsekoch, posúdi rozsah, v ktorom je pravdepodobné, že takéto opatrenie primerane zmierni ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v priestore bez kontroly vnútorných hraníc, a zároveň posúdi primeranosť uvedeného opatrenia vo vzťahu k tomuto ohrozeniu. Uvedené posúdenie vychádza z podrobných informácií predložených dotknutým členským štátom (dotknutými členskými štátmi) a Komisiou a z akýchkoľvek iných relevantných informácií vrátane akýchkoľvek informácií získaných podľa odseku 2 tohto článku. Pri tomto posúdení sa zohľadní najmä:

a) dostupnosť opatrení technickej alebo finančnej podpory, ku ktorým by sa mohlo prikráčať, alebo ku ktorým sa prikráčilo na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Únie alebo na oboch úrovniach, vrátane pomoci orgánov, úradov alebo agentúr Únie, ako je napríklad agentúra, Európsky podporný úrad pre azyl zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 439/2010⁽¹⁾ alebo Európsky policajný úrad (Europol), zriadený rozhodnutím 2009/371/SVV, a rozsah, v akom je pravdepodobné, že takéto opatrenia primerane zmiernia ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v rámci priestoru bez kontroly vnútorných hraníc;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 439/2010 z 19. mája 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl (Ú. v. EÚ L 132, 29.5.2010, s. 11).

- b) súčasný a pravdepodobný budúci dosah akýchkoľvek vážnych nedostatkov týkajúcich sa kontroly vonkajších hraníc identifikovaných v kontexte hodnotení vykonaných na základe nariadenia (EÚ) č. 1053/2013 a rozsah, v akom tieto závažné nedostatky predstavujú závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v rámci priestoru bez kontroly vnútorných hraníc;
 - c) pravdepodobný dosah obnovenia kontroly hraníc na voľný pohyb osôb v priestore bez kontroly vnútorných hraníc.
2. Pred prijatím návrhu odporúčania Rady v súlade s článkom 29 ods. 2 Komisia môže:
- a) požiadať členské štáty, agentúru, Europol alebo iné orgány, úrady alebo agentúry Únie, aby jej poskytli ďalšie informácie;
 - b) vykonať kontroly na mieste s podporou expertov z členských štátov a z agentúry, Europolu alebo ktoréhokoľvek iného relevantného orgánu, úradu alebo relevantnej agentúry Únie s cieľom získať alebo overiť informácie, ktoré sú podstatné pre uvedené odporúčanie.

Článok 31

Informovanie Európskeho parlamentu a Rady

Komisia a dotknutý členský štát alebo dotknuté členské štáty čo najskôr oznámia Európskemu parlamentu a Rade akékoľvek dôvody, ktoré môžu mať za následok uplatnenie článku 21 a článkov 25 až 30.

Článok 32

Opatrenia, ktoré sa majú uplatniť pri obnovení kontroly vnútorných hraníc

V prípade, že sa obnoví kontrola vnútorných hraníc, uplatňujú sa *mutatis mutandis* príslušné ustanovenia hlavy II.

Článok 33

Správa o obnovení kontroly vnútorných hraníc

Členský štát, ktorý vykonával kontrolu vnútorných hraníc, najneskôr do štyroch týždňov od jej zrušenia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Komisii správu o obnovení kontroly vnútorných hraníc, v ktorej opíše najmä počiatočné posúdenie a dodržanie kritérií uvedených v článkoch 26, 28 a 30, fungovanie hraničných kontrol, praktickú spoluprácu so susednými členskými štátmi, výsledný vplyv na voľný pohyb osôb, účinnosť obnovenia kontroly vnútorných hraníc, a to vrátane posúdenia ex post týkajúceho sa primeranosti obnovenia kontroly hraníc.

Komisia môže k uvedenému posúdeniu ex post týkajúcemu sa dočasného obnovenia kontroly hraníc na jednej vnútornej hranici alebo viacerých vnútorných hraniciach alebo na ich úsekoch vydať stanovisko.

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade aspoň raz ročne správu o fungovaní priestoru bez kontroly vnútorných hraníc. Správa musí obsahovať zoznam všetkých rozhodnutí o obnovení kontroly vnútorných hraníc prijatých počas príslušného roka.

Článok 34

Informovanie verejnosti

Pokiaľ neexistujú závažné bezpečnostné dôvody na opačný postup, Komisia a dotknutý členský štát koordinovaným spôsobom informujú verejnosť o rozhodnutí o obnovení kontroly vnútorných hraníc a oznámia predovšetkým začiatok a konečný dátum vykonávania takehoto opatrenia.

Článok 35

Dôvernosť

Ostatné členské štáty, Európsky parlament a Komisia rešpektujú na žiadosť dotknutého členského štátu dôvernosť informácií poskytnutých v súvislosti s obnovením a predĺžením kontroly hraníc a so správou vypracovanou podľa článku 33.

HLAVA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36

Zmeny príloh

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 37 prijímať delegované akty týkajúce sa zmien príloh III, IV a VIII.

Článok 37

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 13 ods. 5 a v článku 36 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 13 ods. 5 a v článku 36 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktorá sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt ihneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 13 ods. 5 a článku 36 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 38

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 8 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 v spojení s jeho článkom 5.

Článok 39

Oznámenia

1. Členské štáty oznámia Komisii:
 - a) zoznam povolení na pobyt, v ktorom sa rozlišuje medzi povoleniami, na ktoré sa vzťahuje článok 2 bod 16 písm. a), a povoleniami, na ktoré sa vzťahuje článok 2 bod 16 písm. b), a ku ktorému sa priloží vzor povolenia na pobyt, na ktoré sa vzťahuje článok 2 bod 16 písm. b). Pri pobytových preukazoch vydaných v súlade so smernicou 2004/38/ES sa osobitne poukáže na tento druh povolenia na pobyt a k pobytovým preukazom, ktoré sa nevydali v súlade s jednotným formátom ustanoveným v nariadení (ES) č. 1030/2002, sa poskytne vzor;
 - b) zoznam svojich hraničných priechodov;

- c) referenčné sumy potrebné na prekročenie svojich vonkajších hraníc, ktoré každoročne stanovujú vnútroštátne orgány;
- d) zoznam vnútroštátnych útvarov zodpovedných za kontrolu hraníc;
- e) vzor vzorových preukazov, ktoré vydávajú ministerstvá zahraničných vecí;
- f) výnimky z pravidiel týkajúcich sa prekračovania vonkajších hraníc uvedené v článku 5 ods. 2 písm. a);
- g) štatistické údaje uvedené v článku 11 ods. 3.

2. Komisia sprístupní informácie oznámené v súlade s odsekom 1 členským štátom a verejnosti prostredníctvom ich uverejnenia v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* a akýmikoľvek inými vhodnými prostriedkami.

Článok 40

Malý pohraničný styk

Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté pravidlá Únie o malom pohraničnom styku a existujúce dvojstranné dohody o malom pohraničnom styku.

Článok 41

Ceuta a Melilla

Ustanovenia tohto nariadenia nemajú vplyv na osobitné pravidlá, ktoré sa uplatňujú pre mestá Ceuta a Melilla podľa ich vymedzenia vo vyhlásení Španielskeho kráľovstva o mestách Ceuta a Melilla v Záverečnom akte Dohody o pristúpení Španielskeho kráľovstva k Dohovoru o vykonávaní Schengenskej dohody zo 14. júna 1985 ⁽¹⁾.

Článok 42

Podávanie oznámení členskými štátmi

Členské štáty oznámia Komisii vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa týkajú článku 23 písm. c) a d), sankcií uvedených v článku 5 ods. 3 a dvojstranných dohôd povolených týmto nariadením. Následné zmeny týchto ustanovení sa oznámia do piatich pracovných dní.

Informácie, ktoré oznamujú členské štáty, sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie* sérii C.

Článok 43

Hodnotiaci mechanizmus

1. V súlade so zmluvami a bez toho, aby boli dotknuté ich ustanovenia o postupoch pri porušení, sa vykonávanie tohto nariadenia každým členským štátom hodnotí prostredníctvom hodnotiaceho mechanizmu.

2. Pravidlá týkajúce sa hodnotiaceho mechanizmu sa ustanovujú v nariadení (EÚ) č. 1053/2013. V súlade s uvedeným hodnotiacim mechanizmom členské štáty a Komisia spoločne vykonávajú pravidelné, objektívne a nestranné hodnotenia s cieľom overiť správne uplatňovanie tohto nariadenia, pričom Komisia ich koordinuje v úzkej spolupráci s členskými štátmi. V rámci tohto mechanizmu hodnotenie každého členského štátu vykonáva aspoň raz za päť rokov malý tím zložený zo zástupcov Komisie a expertov určených členskými štátmi.

Hodnotenia môžu pozostávať z ohlásených alebo neohlásených kontrol na mieste na vonkajších alebo vnútorných hraniciach.

V súlade s týmto hodnotiacim mechanizmom je Komisia zodpovedná za prijímanie viacročných a ročných hodnotiacich programov a hodnotiacich správ.

3. V prípade zistenia nedostatkov možno dotknutým členským štátom adresovať odporúčania na nápravné opatrenia.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 73.

Ak sa v hodnotiacej správe prijatej Komisiou v súlade s článkom 14 nariadenia (EÚ) č. 1053/2013, identifikovali závažné nedostatky vo vykonávaní kontroly vonkajších hraníc, uplatňujú sa články 21 a 29 tohto nariadenia.

4. Európsky parlament a Rada sú vo všetkých fázach hodnotenia informovaní a sprístupňujú sa im všetky relevantné dokumenty, a to v súlade s pravidlami o utajovaných dokumentoch.

5. Európsky parlament je bezodkladne a v plnom rozsahu informovaný o každom návrhu na zmenu alebo nahradenie pravidiel stanovených v nariadení (EÚ) č. 1053/2013.

Článok 44

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 562/2006 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe X.

Článok 45

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 9. marca 2016

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

PRÍLOHA I

Sprievodné doklady na overenie splnenia podmienok vstupu

Medzi písomné doklady uvedené v článku 6 ods. 3 môžu patriť:

a) na služobné cesty:

- i) pozvanie od firmy alebo orgánu na zasadnutia, konferencie alebo podujatia spojené s obchodom, priemyslom alebo prácou;
- ii) iné doklady preukazujúce existenciu obchodných alebo pracovných vzťahov;
- iii) vstupenky na veľtrhy alebo kongresy, ak sa na nich dotknutá osoba zúčastňuje;

b) na cesty na účely štúdia alebo iných druhov odborného vzdelávania a prípravy:

- i) potvrdenie o prijatí do vzdelávacieho zariadenia na účely navštevovania praktických a teoretických kurzov v rámci základného a ďalšieho vzdelávania a odbornej prípravy;
- ii) študentské preukazy alebo potvrdenia o návšteve kurzov;

c) na turistické alebo súkromné cesty:

i) sprievodné dokumenty týkajúce sa ubytovania:

- pozvanie od hostiteľa, ak u neho dotknutá osoba prebýva,
- sprievodný doklad z ubytovacieho zariadenia alebo akýkoľvek iný vhodný dokument, v ktorom sa uvádza plánované ubytovanie;

ii) sprievodné dokumenty týkajúce sa harmonogramu pobytu:

- potvrdenie o rezervácii organizovaného zájazdu alebo akýkoľvek iný vhodný dokument, v ktorom sa uvádza predpokladaný cestovný plán;

iii) sprievodné dokumenty týkajúce sa návratu:

- spätočný alebo okružný cestovný lístok;

d) na cesty na politické, vedecké, kultúrne, športové alebo náboženské podujatia, alebo z iných dôvodov:

pozvánky, vstupenky, registrácie alebo programy, na ktorých sa v každom možnom prípade uvádza názov hostiteľskej organizácie a dĺžka pobytu, alebo každý iný dokument, ktorý uvádza účel návštevy.

PRÍLOHA II

Evidencia informácií

Na všetkých hraničných priechodoch sa všetky služobné informácie a akékoľvek ďalšie mimoriadne dôležité informácie zaznamenávajú manuálne alebo elektronicky. Informácie, ktoré sa majú zaznamenať, zahŕňajú najmä:

- a) mená príslušníkov pohraničnej stráže miestne príslušnej za hraničné kontroly a ostatných príslušníkov každého tímu;
 - b) zmiernenie kontrol osôb, ktoré sa uplatňuje v súlade s článkom 9;
 - c) vydanie náhradných dokladov namiesto pasov a víz priamo na hraniciach;
 - d) zadržané osoby a sťažnosti (trestné činy a administratívne delikty);
 - e) osoby, ktorým bol vstup odopretý v súlade s článkom 14 (dôvody odopretia a štátna príslušnosť);
 - f) bezpečnostné kódy vstupných a výstupných pečiatok, totožnosť príslušníkov pohraničnej stráže, ktorým sú pridelené tieto pečiatky v danom čase alebo počas ktorejkoľvek danej zmeny, ako aj informácie týkajúce sa stratených a odcudzených pečiatok;
 - g) sťažnosti kontrolovaných osôb;
 - h) iné mimoriadne dôležité policajné alebo súdne opatrenia;
 - i) mimoriadne udalosti.
-

PRÍLOHA III

Vzorové značky označujúce koridory na hraničných priechodoch

ČASŤ A

⁽¹⁾

⁽¹⁾ V prípade Islandu a Nórska sa znak nevyžaduje.

ČASŤ B1: „Bez víz“;

BEZ VÍZ

ČASŤ B2: „Všetky pasy“.

**VŠETKY
PASY**

ČASŤ C

⁽¹⁾⁽¹⁾⁽¹⁾

⁽¹⁾ V prípade Islandu a Nórska sa znak nevyžaduje.

BEZ VÍZ

**OSOBNÉ
VOZIDLÁ**

BEZ VÍZ

AUTOBUSY

BEZ VÍZ

**NÁKLADNÉ
VOZIDLÁ**

**VŠETKY
PASY**

**OSOBNÉ
VOZIDLÁ**

**VŠETKY
PASY**

AUTOBUSY

**VŠETKY
PASY**

**NÁKLADNÉ
VOZIDLÁ**

PRÍLOHA IV

Označovanie odtlačkom pečiatky

1. Cestovné doklady štátnych príslušníkov tretej krajiny sa systematicky označujú odtlačkom pečiatky na vstupe a výstupe v súlade s článkom 11. Špecifikácie týchto pečiatok stanovuje rozhodnutie Schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev a SCH/Gem-Handb (93) 15 (DÔVERNÉ).
2. Bezpečnostné kódy pečiatok sa menia v pravidelných intervaloch, ktoré nepresahujú jeden mesiac.
3. Pri vstupe a výstupe štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí podliehajú vízovej povinnosti, sa spravidla doklad označí odtlačkom pečiatky na strane, ktorá je oproti strane, na ktorej je pripojené vízum.

Ak nemožno použiť túto stranu, odtlačok pečiatky sa dá na nasledujúcu stranu. Odtlačok pečiatky sa nedáva na prístrojom snímateľnú zónu.

4. Členské štáty určia vnútroštátne kontaktné miesta zodpovedné za výmenu informácií o bezpečnostných kódoch vstupných a výstupných pečiatok používaných na hraničných priechodoch a informujú o týchto miestach ostatné členské štáty, Generálny sekretariát Rady a Komisiu. Tieto kontaktné miesta majú okamžitý prístup k informáciám o spoločných vstupných a výstupných pečiatkach, ktoré sa používajú na vonkajších hraniciach dotknutého členského štátu, a najmä k informáciám o:
 - a) hraničnom priechode, ktorému bola pridelená daná pečiatka;
 - b) totožnosti príslušníka pohraničnej stráže, ktorému je daná pečiatka pridelená v ktoromkoľvek danom čase;
 - c) bezpečnostnom kóde danej pečiatky v ktoromkoľvek danom čase.

Akékoľvek otázky o spoločných vstupných a výstupných pečiatkach sa zadávajú prostredníctvom vyššie uvedených vnútroštátnych kontaktných miest.

Vnútroštátne kontaktné miesta okamžite zasielajú informácie o zmenách kontaktných miest a stratených a odcudzených pečiatkach ostatným kontaktným miestam, Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii.

PRÍLOHA V

ČASŤ A

Postupy odopretia vstupu na hranici

1. Pri odopretí vstupu oprávnený príslušník pohraničnej stráže:
 - a) vyplní štandardný formulár pre odopretie vstupu podľa vzoru v časti B. Dotknutý štátny príslušník tretej krajiny tento formulár podpíše a obdrží jeho podpísanú kópiu. Ak štátny príslušník tretej krajiny odmietne podpísať formulár, príslušník pohraničnej stráže zaznačí takéto odmietnutie v časti formulára „pripomienky“;
 - b) označí pas odtlačkom pečiatky na vstupe, ktorú zruší preškrtnutím nezmazateľným čiernym atramentom, a oproti vpravo vpíše, tiež nezmazateľným atramentom, písmeno (písmená) zodpovedajúce dôvodu (dôvodom) odopretia vstupu, ktorých zoznam sa nachádza na vyššie uvedenom štandardnom formulári pre odopretie vstupu;
 - c) zrušiť alebo odvolať víza podľa potreby, v súlade s podmienkami ustanovenými v článku 34 nariadenia (ES) č. 810/2009;
 - d) zaznamenať každé odopretie vstupu do evidencie alebo do zoznamu s uvedením totožnosti a štátnej príslušnosti dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny, údajov z dokladu oprávňujúceho štátneho príslušníka tretej krajiny prekročiť hranicu a dôvodu na odopretie vstupu a dátumu odopretia vstupu;
2. Ak sa štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol odopretý vstup, dostal na hranicu za pomoci dopravcu, miestne zodpovedný orgán:
 - a) nariadi dopravcovi prevziať dozor nad štátnym príslušníkom tretej krajiny a bezodkladne ho dopraviť do tretej krajiny, odkiaľ ho priviezol, do tretej krajiny, ktorá vydala doklad oprávňujúci ho prekročiť hranicu, alebo do akejkoľvek inej tretej krajiny, do ktorej má zaručený vstup, alebo nájsť ďalší spôsob dopravy v súlade s článkom 26 Schengenského dohovoru a smernicou Rady 2001/51/ES ⁽¹⁾;
 - b) počas čakania na prepravu prijme v súlade s vnútroštátnym právom a s ohľadom na miestne okolnosti vhodné opatrenia na to, aby štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorým bol odopretý vstup, zabránil vstúpiť nelegálnym spôsobom.
3. Ak existujú dôvody na odopretie vstupu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a zároveň aj na jeho zatknutie, príslušník hraničnej stráže sa spojí s orgánmi zodpovednými za rozhodnutie o opatreniach, ktoré treba vykonať v súlade s vnútroštátnym právom.

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/51/ES z 28. júna 2001, ktorou sa dopĺňajú ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 (Ú. v. ES L 187, 10.7.2001, s. 45).

ČASŤ B

Štandardný formulár pre odopretie vstupu na hranici

Názov štátu Znak štátu (názov úradu) _____ _____	
(1)	
ODOPRETIE VSTUPU NA HRANICI Dňa _____ o (čas) _____ na hraničnom priechode _____ Podpísaný zodpovedný úradník _____ potvrdzuje prítomnosť: Priezvisko _____ Meno _____ Dátum narodenia _____ Miesto narodenia _____ Pohlavie _____ Štátna príslušnosť _____ Bytom v _____ Druh preukazu totožnosti _____ číslo _____ Vydaný v _____ dňa _____ Vízum číslo _____ typ _____ vydal _____ platné od _____ do _____ na obdobie _____ dní z týchto dôvodov: _____ Prichádzajúci/prichádzajúca z _____ spôsob dopravy _____ (uved'te použitý dopravný prostriedok, napr. číslo letu) bol týmto poučený/poučená, že mu/jej bol odopretý vstup do krajiny podľa (uved'te odkazy na platné vnútroštátne právo) z týchto dôvodov: ☐ (A) nemá platný cestovný doklad (cestovné doklady) ☐ (B) má falošný/pozmenený/sfalšovaný cestovný doklad ☐ (C) nemá platné vízum alebo povolenie na pobyt ☐ (D) má falošné/pozmenené/sfalšované vízum alebo povolenie na pobyt ☐ (E) nemá príslušné dokumenty na zdôvodnenie účelu a podmienok pobytu. Nemohli byť predložené tieto doklady: _____ ☐ (F) dĺžka jeho pobytu na území členských štátov Európskej únie už dosiahla 90 dní počas predchádzajúceho 180-dňového obdobia ☐ (G) nemá dostatok prostriedkov na živobytie na obdobie a formu pobytu alebo prostriedkov nanávrat do krajiny pôvodu, alebo na tranzit ☐ (H) je osobou, na ktorú bolo vydané upozornenie na účely odopretia vstupu ☐ v SIS ☐ vo vnútroštátnej evidencii ☐ (I) považuje sa za hrozbu pre verejný poriadok, vnútornú bezpečnosť, verejné zdravie alebo medzinárodné vzťahy jedného alebo viacerých členských štátov Európskej únie (každý štát musí uviesť odkazy na vnútroštátne právo týkajúce sa takýchto prípadov odopretia vstupu). Pripomienky Dotknutá osoba sa môže odvolať proti rozhodnutiu o odopretí vstupu podľa vnútroštátneho práva. Dotknutá osoba dostane kópiu tohto dokumentu (každý štát musí uviesť odkazy na vnútroštátne právo a postupy týkajúce sa práva na odvolanie). Dotknutá osoba Úradník zodpovedný za kontroly	

(1) V prípade Islandu a Nórska sa znak nevyžaduje.

PRÍLOHA VI

Osobitné pravidlá pre rôzne typy hraníc a rôzne dopravné prostriedky používané na prekračovanie vonkajších hraníc členských štátov**1. Pozemné hranice****1.1. Kontroly cestnej dopravy**

1.1.1. Pohyby na hraničných priechodoch sa regulujú zodpovedajúcim spôsobom s cieľom zabezpečiť účinnú kontrolu osôb a súčasné zaistenie bezpečnosti a plynulého priebehu cestnej premávky. V prípade potreby uzavrú členské štáty dvojstranné dohody na presmerovanie a zamedzenie premávky. V súlade s článkom 42 o nich informujú Komisiu.

1.1.2. Tam, kde to členské štáty pokladajú za vhodné, a ak to dovoľujú okolnosti, môžu na určitých hraničných priechodoch na pozemných hraniciach prevádzkovať oddelené koridory v súlade s článkom 10.

Oddelené koridory môžu príslušné orgány členských štátov povoliť kedykoľvek za výnimočných okolností, a ak si to vyžaduje premávka a podmienky infraštruktúry.

Členské štáty môžu spolupracovať so susednými krajinami s cieľom vytvoriť na vonkajších hraničných priechodoch oddelené koridory.

1.1.3. Všeobecne platí, že osoby cestujúce vo vozidlách môžu počas kontrol zostať vo vozidle. Ak si to však vyžadujú okolnosti, môžu byť tieto osoby požiadané, aby z vozidla vystúpili. Ak to miestne okolnosti dovoľujú, dôkladné kontroly sa uskutočnia v oblastiach vyhradených na tieto účely. V záujme bezpečnosti personálu, a ak je to možné, vykonávajú kontroly dvaja príslušníci pohraničnej stráže.

1.1.4. Spoločné hraničné priechody

1.1.4.1. Členské štáty môžu so susednými tretími krajinami uzatvoriť alebo ponechať v platnosti dvojstranné dohody o zriadení spoločných hraničných priechodov, na ktorých členský štát a príslušníci pohraničnej stráže členského štátu a príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny vykonávajú na území druhej zmluvnej strany následné výstupné a vstupné kontroly v súlade s ich vnútroštátnym právom. Spoločné hraničné priechody môžu byť zriadené buď na území členského štátu, alebo na území tretej krajiny.

1.1.4.2. Spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území členského štátu: dvojstranné dohody, ktorými sa zriaďujú spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území členského štátu, obsahujú povolenie pre príslušníkov pohraničnej stráže tretej krajiny vykonávať príslušné úlohy v členskom štáte, pričom sa musia dodržiavať tieto zásady:

a) medzinárodná ochrana: štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý požiada o medzinárodnú ochranu na území členského štátu, sa umožní prístup k príslušným postupom členského štátu v súlade s *acquis* Únie v oblasti azylu;

b) zatknutie osoby a zaistenie vecí: ak príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny zistia skutočnosti odôvodňujúce zatknutie osoby alebo jej umiestnenie pod ochranu, alebo zaistenie vecí, informujú o týchto skutočnostiach orgány členského štátu a tie zabezpečia vykonanie primeraných nadväzujúcich krokov v súlade s vnútroštátnym právom, s právom Únie a medzinárodným právom bez ohľadu na štátnu príslušnosť dotknutej osoby;

c) vstup osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, na územie Únie: príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny nebránia osobám, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, vstúpiť na územie Únie. Ak existujú dôvody na odmietnutie výstupu z územia dotknutej tretej krajiny, príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny informujú orgány členského štátu o týchto dôvodoch a orgány členského štátu zabezpečia vykonanie primeraných nadväzujúcich krokov v súlade s vnútroštátnym právom, s právom Únie a medzinárodným právom.

1.1.4.3. Spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území tretej krajiny: dvojstranné dohody, ktorými sa zriaďujú spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území tretej krajiny, obsahujú povolenie pre príslušníkov pohraničnej stráže členského štátu vykonávať svoje úlohy v tretej krajine. Na účely tohto nariadenia sa každá hraničná kontrola, ktorú vykoná pohraničná stráž členského štátu na spoločnom hraničnom priechode nachádzajúcom sa na území tretieho štátu, považuje za hraničnú kontrolu vykonanú na území dotknutého členského štátu. Pohraničná stráž členského štátu vykonáva svoje úlohy v súlade s týmto nariadením a dodržiava tieto zásady:

- a) medzinárodná ochrana: štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý prešiel výstupnou kontrolou vykonanou príslušníkmi pohraničnej stráže tretej krajiny a následne požiadal príslušníkov pohraničnej stráže členského štátu prítomných v tretej krajine o medzinárodnú ochranu, sa umožní prístup k príslušným postupom členského štátu v súlade s *acquis* Únie v oblasti azylu. Orgány tretej krajiny akceptujú prechod dotknutej osoby na územie členského štátu;
- b) zatknutie osoby a zaistenie veci: ak príslušníci pohraničnej stráže členského štátu zistia skutočnosti odôvodňujúce zatknutie osoby alebo jej umiestnenie pod ochranu, alebo zaistenie veci konajú v súlade s vnútroštátnym právom, právom Únie a medzinárodným právom. Orgány tretej krajiny akceptujú presun dotknutej osoby alebo veci na územie členského štátu;
- c) prístup k systémom IT: pohraničnej strážii členského štátu sa umožní používať informačné systémy, v ktorých sa spracúvajú osobné údaje podľa článku 8. Členským štátom sa umožní prijať potrebné technické a organizačné bezpečnostné opatrenia, ktoré sa vyžadujú v práve Únie na ochranu osobných údajov pred náhodným alebo nezákonným poškodením alebo náhodnou stratou, zmenou, neoprávneným zverejnením alebo sprístupnením, a to vrátane zo strany orgánov tretích krajín.

1.1.4.4. Pred uzatvorením alebo zmenou akejkoľvek dvojstrannej dohody o spoločných hraničných priechodoch so susednou treťou krajinou konzultuje dotknutý členský štát s Komisiou vo veci zlučiteľnosti dohody s právom Únie. Už existujúce dvojstranné dohody sa oznámia Komisii do 20. január 2014.

Ak Komisia bude pokladať dohodu za nezlučiteľnú s právom Únie, oznámi to dotknutému členskému štátu. Členský štát prijme vhodné kroky na zmenu dohody v primeranej lehote takým spôsobom, aby odstránil nezlučiteľné prvky.

1.2. *Kontroly železničnej dopravy*

1.2.1. Kontrolám sa pri prekračovaní vonkajších hraníc podrobia cestujúci vo vlaku, ako aj železničný personál vrátane obsluhy nákladných vlakov či prázdnych vlakov. Členské štáty môžu uzavrieť dvojstranné alebo mnohostranné dohody o spôsobe vykonávania týchto kontrol, pričom sa musia dodržiavať zásady stanovené v bode 1.1.4. Takéto kontroly sa vykonávajú jedným z týchto spôsobov:

- v prvej stanici po príchode na územie členského štátu alebo v poslednej stanici pred odchodom z jeho územia,
- vo vlaku počas cesty medzi poslednou stanicou pred odchodom z územia tretej krajiny a prvou stanicou po príchode na územie členského štátu alebo opačne,
- v poslednej stanici pred odchodom z územia tretej krajiny alebo v prvej stanici po príchode na jej územie.

1.2.2. Okrem toho s cieľom zabezpečiť plynulosť premávky vysokorýchlostných osobných vlakov sa môžu členské štáty v rámci trasy takýchto vlakov z tretích krajín, a po spoločnej dohode s dotknutými tretími krajinami rozhodnúť, že pri dodržiavaní zásad stanovených v bode 1.1.4. budú vykonávať vstupné kontroly osôb vo vlakoch z tretích krajín jedným z týchto spôsobov:

- na staniaciach na území tretej krajiny, kde osoby nastúpia do vlaku,
- na staniaciach na území členských štátov, kde osoby vystúpia z vlaku,
- vo vlaku počas cesty medzi stanicami na území tretej krajiny a stanicami na území členských štátov za predpokladu, že osoby zostávajú vo vlaku.

1.2.3. S ohľadom na vysokorýchlostné vlaky z tretích krajín, ktoré na území členských štátov zastavujú niekoľkokrát, ak je železničný prepravca v takom postavení, že berie cestujúcich výhradne na zvyšnú časť cesty v rámci územia členských štátov, títo cestujúci podliehajú vstupným kontrolám buď vo vlaku, alebo na cieľovej stanici okrem prípadov, keď sa kontroly vykonali v súlade s bodmi 1.2.1 alebo 1.2.2 prvou zarážkou.

Osobám, ktoré chcú cestovať takýmto vlakom výlučne na zvyšnej časti cesty v rámci územia členských štátov, sa ešte pred odchodom vlaku jasne oznámi, že sa počas cesty alebo na cieľovej stanici podrobia vstupnej kontrole.

- 1.2.4. Pri ceste opačným smerom sa osoby vo vlaku podrobia výstupnej kontrole za podobných podmienok.
- 1.2.5. Príslušník pohraničnej stráže môže nariadiť, aby sa v prípade potreby s pomocou sprievodcu vlaku prehliadli duté priestory vozňov, či sa v nich neskrývajú osoby alebo predmety podliehajúce hraničnej kontrole.
- 1.2.6. Ak existujú dôvody domnievať sa, že sa vo vlaku skrývajú osoby, na ktoré bolo podané trestné oznámenie alebo ktoré sú podozrivé zo spáchania trestného činu, prípadne štátni príslušníci tretej krajiny, ktorí majú v úmysle vstúpiť nelegálnym spôsobom, a ak príslušník pohraničnej stráže nemôže konať v súlade s ustanoveniami právnych predpisov svojho štátu, oznámi túto skutočnosť členským štátom, do ktorých vlak smeruje alebo na území ktorých sa pohybuje.

2. Vzdušné hranice

2.1. Postupy kontrol na medzinárodných letiskách

- 2.1.1. Príslušné orgány členských štátov zabezpečia, aby prevádzkovateľ letiska prijal také nevyhnutné opatrenia, ktoré fyzicky oddelia cestujúcich na vnútorných linkách od cestujúcich na iných linkách. Na tieto účely sa na všetkých medzinárodných letiskách zavedie vhodná infraštruktúra.

- 2.1.2. Miesto výkonu hraničných kontrol sa určí v súlade s nasledujúcim postupom:

- a) cestujúci na linke z tretej krajiny, ktorí nastúpia do lietadla na vnútornej linke, sa podrobia vstupnej kontrole na letisku, kam priletelo lietadlo z tretej krajiny. Cestujúci na vnútornej linke, ktorí nastúpia do lietadla do tretej krajiny (prestup), sa podrobia výstupnej kontrole na letisku, z ktorého toto lietadlo odlieta;
- b) pri letoch z tretích krajín alebo do tretích krajín bez prestupu a pri letoch s viac než jedným medzipristátím na letiskách členských štátov, ak cestujúci pokračujú ďalej tým istým lietadlom:
 - i) cestujúci sa na linkách z tretích krajín alebo do tretích krajín, ak predtým ani potom neprestupujú na let v rámci územia členských štátov, podrobia vstupnej kontrole na letisku priletu a výstupnej kontrole na letisku odletu;
 - ii) cestujúci sa na linkách z tretích krajín alebo do tretích krajín s viac než jedným medzipristátím na území členských štátov, ak cestujú ďalej tým istým lietadlom (žiadny prestup) a za predpokladu, že do lietadla nemôžu nastupovať cestujúci v úseku na území členských štátov, podrobia vstupnej kontrole na letisku priletu a výstupnej kontrole na letisku odletu;
 - iii) ak môžu aerolínie na linkách z tretích krajín s viac než jedným medzipristátím na území členských štátov pribrať cestujúcich len na zvyšný úsek v rámci tohto územia, cestujúci sa podrobia výstupnej kontrole na letisku odletu a vstupnej kontrole na letisku priletu.

Kontroly cestujúcich, ktorí sú počas týchto medzipristátí už na palube lietadla a nenastúpili na území členských štátov, sa vykonávajú v súlade s bodom ii). Ak je cieľovou krajinou tretia krajina, pre túto kategóriu letov platí opačný postup.

- 2.1.3. Hraničné kontroly sa zvyčajne nevykonávajú na palube lietadla alebo pri východe, okrem prípadov, keď je to odôvodnené na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prístahovalectvu. S cieľom zaistiť, aby sa na letiskách označených ako hraničné priechody mohli osoby kontrolovať v súlade s pravidlami stanovenými v článkoch 7 až 14, členský štát zabezpečí, aby letiskové orgány prijali potrebné opatrenia na odklonenie cestujúcich do priestorov vyhradených na kontroly.

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ letiska prijal potrebné opatrenia na zabránenie vstupu neoprávnených osôb do vyhradených priestorov, napríklad do priestorov určených na tranzit, ako aj na zabránenie opustenia týchto priestorov. Kontroly sa zvyčajne nevykonávajú v priestoroch určených na tranzit, okrem prípadov, keď je to odôvodnené na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prístahovalectvu. Kontrolám v týchto priestoroch sa podrobia najmä osoby, ktoré potrebujú tranzitné letiskové vízum, aby sa zistilo, či naozaj majú takéto vízum.

2.1.4. Ak musí v prípadoch vyššej moci alebo bezprostredného nebezpečenstva, prípadne na pokyn orgánov lietadlo na linke z tretej krajiny pristáť na pristávacej ploche, ktorá nie je hraničným priechodom, môže toto lietadlo pokračovať v lete len po získaní povolenia od pohraničnej stráže a colných orgánov. To isté sa vzťahuje na pristátie lietadla na linke z tretej krajiny bez povolenia. V každom prípade sa uplatnia články 7 až 14 pre kontroly osôb v týchto lietadlách.

2.2. *Postupy kontrol na malých letiskách*

2.2.1. Kontrola osôb sa v súlade s článkami 7 až 14 musí zabezpečiť aj na letiskách, ktoré nemajú štatút medzinárodného letiska podľa príslušného vnútroštátneho práva („malé letiská“), ale cez ktoré je povolené presmerovanie letov z tretích krajín alebo do tretích krajín.

2.2.2. Odchyľne od bodu 2.1.1 a bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008⁽¹⁾, nie je na malých letiskách potrebné prijímať vhodné opatrenia na zabezpečenie fyzického oddelenia cestujúcich z vnútorných a iných liniek. Okrem toho a za predpokladu, že existuje záruka dostatočne rýchleho nasadenia potrebného personálu, nemusí byť v prípade slabej premávky pohraničná stráž vždy prítomná.

2.2.3. Ak nie je na malom letisku zabezpečená neustála prítomnosť pohraničnej stráže, manažér tohto malého letiska primeraným spôsobom oznámi príslušníkom pohraničnej stráže prilet a odlet lietadiel na linkách z tretích krajín alebo do tretích krajín.

2.3. *Kontroly osôb na súkromných letoch*

2.3.1. V prípade súkromných letov z tretích krajín alebo do tretích krajín zašle kapitán pred odletom pohraničnej stráží cieľového členského štátu a v prípade aj štátu, na ktorého územie vstúpi lietadlo ako na prvé, všeobecné vyhlásenie obsahujúce okrem iného letový plán v súlade s prílohou 2 Dohovoru o medzinárodnom civilnom letectve a informácie o totožnosti cestujúcich.

2.3.2. Ak súkromné lety prichádzajúce z tretej krajiny smerujú do členského štátu s medzipristátiami na území iných členských štátov, príslušné orgány štátu, do ktorého vstúpia, vykonajú hraničné kontroly osôb a označia všeobecné vyhlásenie uvedené v bode 2.3.1 odlačkom pečiatky.

2.3.3. Ak nie je isté, či let prichádza výlučne z územia členských štátov alebo na takéto územie výhradne smeruje bez medzipristátia na území tretej krajiny, príslušné orgány na veľkých a malých letiskách vykonajú kontroly osôb v súlade s bodmi 2.1 až 2.2.

2.3.4. Mechanizmy pre vstup a výstup bezmotorových lietadiel, mikrolahkých lietadiel, vrtuľníkov, malých lietadiel s krátkym doletom a vzducholodí sa stanovujú vnútroštátnym právom prípadne dvojstrannými dohodami.

3. **Námorné hranice**

3.1. *Všeobecné kontrolné postupy v námornej doprave*

3.1.1. Kontroly lodí sa vykonávajú v prístave, kam loď prichádza alebo z ktorého odchádza, alebo v priestoroch vyhradených na tento účel, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti plavidla alebo na palube lode v pobrežnom mori v zmysle Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve. Členské štáty môžu uzatvárať dohody, podľa ktorých sa môžu kontroly vykonávať aj počas plavby alebo pri vplávaní lode na územie tretej krajiny či vyplávaní z územia tretej krajiny, pričom sa dodržiavajú zásady stanovené v bode 1.1.4.

3.1.2. Kapitán lode, zástupca lode alebo iná osoba, riadne splnomocnená kapitánom lode alebo oprávnená spôsobom, ktorý je prijateľný pre dotknutý orgán verejnej moci (v oboch prípadoch ďalej iba „kapitán“), vyhotoví zoznam členov posádky a všetkých cestujúcich, ktorý bude obsahovať informácie požadované vo formulároch 5 (zoznam členov posádky) a 6 (zoznam cestujúcich) Dohovoru o uľahčení medzinárodnej námornej dopravy (Dohovor FAL) a v prípade potreby uvedie aj číslo víza alebo povolenia na pobyt:

— najneskôr dvadsaťštyri hodín pred vplávaním do prístavu, alebo

— ak je doba plavby kratšia ako dvadsaťštyri hodín, najneskôr vtedy, keď loď opúšťa predchádzajúci prístav, alebo

— ak prístav, v ktorom sa loď zastavuje, nie je známy, alebo sa zmenil počas plavby, hneď ako sú tieto informácie k dispozícii.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 z 11. marca 2008 o spoločných pravidlách v oblasti bezpečnostnej ochrany civilného letectva a o zrušení nariadenia (ES) č. 2320/2002 (Ú. v. EÚ L 97, 9.4.2008, s. 72).

Kapitán odovzdá uvedený zoznam (uvedené zoznamy) príslušníkom pohraničnej stráže alebo, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, iným príslušným orgánom, ktoré tento zoznam (tieto zoznamy) bezodkladne odovzdajú príslušníkom pohraničnej stráže.

3.1.3. Kapitán dostane od príslušníkov pohraničnej stráže alebo orgánov uvedených v bode 3.1.2 potvrdenie o prijatí zoznamu (zoznamov) (podpísanú kópiu zoznamu (zoznamov) alebo elektronické potvrdenie o prijatí) a po vyplávaní lode do prístavu ho na požiadanie predloží.

3.1.4. Kapitán včas oznámi príslušnému orgánu akékoľvek zmeny v zložení posádky alebo v počte cestujúcich.

Okrem toho kapitán včas a v lehote stanovenej v bode 3.1.2. oznámi príslušným orgánom prítomnosť čiernych pasažierov na palube. Za čiernych pasažierov však ostáva zodpovedný kapitán.

Odchyľne od článkov 5 a 8 sa systematické hraničné kontroly osôb zostávajúcich na palube nevykonávajú. Napriek tomu však pohraničná stráž vykonáva prehliadky lode a prehliadky osôb na palube, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.

3.1.5. Kapitán v primeranom čase a v súlade s pravidlami, ktoré platia v dotknutom prístave, oznámi príslušnému orgánu vyplávanie lode.

3.2. *Osobitné kontrolné postupy pre určité typy plavieb*

Okružné plavby

3.2.1. Kapitán lode na okružnej plavbe zasiela príslušnému orgánu trasu a program okružnej plavby čo najskôr po ich určení a najneskôr v lehote stanovenej v bode 3.1.2.

3.2.2. V prípade, že cestovný poriadok lode na okružnej plavbe obsahuje výlučne prístavy na území členských štátov, nevykonávajú sa odchyľne od článkov 5 a 8 žiadne hraničné kontroly a loď na okružnej plavbe môže kotviť v prístavoch, ktoré nie sú hraničnými príchodmi.

Napriek tomu sa kontroly posádky a cestujúcich týchto lodí vykonávajú, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.

3.2.3. Ak cestovný poriadok lode na okružnej plavbe obsahuje prístavy na území členských štátov a aj prístavy v tretích krajinách, hraničné kontroly sa odchyľne od článku 8 vykonávajú nasledujúcim spôsobom:

a) ak loď na okružnej plavbe prichádza z prístavu na území tretej krajiny a po prvý raz sa zastaví v prístave na území členského štátu, posádka a cestujúci sa podrobia vstupným kontrolám na základe menného zoznamu posádky a cestujúcich, ako sa uvádza v bode 3.1.2.

Cestujúci, ktorí vystúpia na breh, sa podrobia vstupným kontrolám v súlade s článkom 8, pokiaľ hodnotenie rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu nepreukáže, že nie je potrebné vykonať takéto kontroly;

b) ak loď na okružnej plavbe prichádza z prístavu na území tretej krajiny a opätovne sa zastaví v prístave na území členského štátu, posádka a cestujúci sa podrobia vstupným kontrolám na základe menného zoznamu posádky a cestujúcich, ako sa uvádza v bode 3.1.2. v rozsahu zmien vykonaných v týchto zoznamoch od zastávky lode na okružnej plavbe v predchádzajúcom prístave na území členského štátu.

Cestujúci, ktorí vystúpia na breh, sa podrobia vstupným kontrolám v súlade s článkom 8, pokiaľ hodnotenie rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu nepreukáže, že takéto kontroly nie je potrebné vykonať;

c) ak loď na okružnej plavbe prichádza z prístavu na území členského štátu a zastaví sa v takomto prístave, cestujúci, ktorí vystúpia na breh, sa podrobia vstupným kontrolám v súlade s článkom 8, ak si to vyžiada hodnotenie rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu;

- d) ak loď na okružnej plavbe odchádza z prístavu na území členského štátu do prístavu v tretej krajine, podrobia sa členovia posádky a cestujúci výstupným kontrolám na základe menných zoznamov posádky a cestujúcich.

Ak si to vyžiada hodnotenie rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu, podrobia sa cestujúci, ktorí vstupujú na palubu, výstupným kontrolám v súlade s článkom 8;

- e) ak loď na okružnej plavbe vypláva z prístavu v členskom štáte do takéhoto prístavu, nevykonajú sa žiadne výstupné kontroly.

Napriek tomu sa kontroly posádky a cestujúcich týchto lodí sa vykonávajú, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.

Výletné plavby

- 3.2.4. Odchyľne od článkov 5 a 8 sa osoby na palube výletných lodí, ktoré prichádzajú z prístavu na území členského štátu alebo do takéhoto prístavu odchádzajú, nepodrobujú hraničným kontrolám a môžu vstúpiť do prístavu, ktorý nie je hraničným priechodom.

V súvislosti s hodnotením rizík nelegálneho prisťahovalectva, a najmä ak sa pobrežie tretej krajiny nachádza v bezprostrednej blízkosti územia dotknutého členského štátu, však treba vykonávať kontroly týchto osôb a/alebo fyzickú prehliadku výletných lodí.

- 3.2.5. Odchyľne od článku 5 môže výletná loď prichádzajúca z tretej krajiny výnimočne vplávať do prístavu, ktorý nie je hraničným priechodom. V takýchto prípadoch o tom osoby na palube informujú prístavné orgány, aby im vstup do daného prístavu povolili. Prístavné orgány sa spoja s orgánmi v najbližšom prístave, ktorý je označený ako hraničný priechod, aby oznámili príchod plavidla. Vyhlásenie týkajúce sa cestujúcich sa podáva prístavným orgánom v podobe zoznamu osôb na palube. Tento zoznam sa poskytne pohraničnej stráži najneskôr pri príchode.

Podobne, ak z dôvodov vyššej moci musí výletná loď prichádzajúca z tretej krajiny pristáť v prístave, ktorý nie je hraničným priechodom, spoja sa prístavné orgány s orgánmi v najbližšom prístave, ktorý je označený ako hraničný priechod, aby nahlásili prítomnosť plavidla.

- 3.2.6. Pri týchto kontrolách sa odovzdá dokument obsahujúci všetky technické vlastnosti plavidla a mená osôb na palube. Kópia tohto dokumentu sa odovzdá orgánom v prístavoch na vstupe a výstupe z krajiny. Pokiaľ plavidlo ostáva vo výsostných vodách jedného z členských štátov, je kópia tohto dokumentu súčasťou lodných dokladov.

Pobrežný rybolov

- 3.2.7. Odchyľne od článkov 5 a 8 sa systematicky nekontrolujú posádky pobrežných rybárskych plavidiel, ktoré sa každý deň alebo do 36 hodín od vyplávania vracajú do prístavu, kde sú evidované, alebo do akéhokoľvek iného prístavu na území členských štátov a nekotvia v prístave na území tretej krajiny. Napriek tomu sa s cieľom stanoviť frekvenciu vykonávania kontrol berie do úvahy posúdenie rizík nelegálneho prisťahovalectva, najmä ak sa pobrežie tretej krajiny nachádza v bezprostrednej blízkosti územia dotknutého členského štátu. Na základe týchto rizík sa vykonáva kontrola osôb a/alebo fyzická prehliadka plavidla.

- 3.2.8. Posádky pobrežných rybárskych plavidiel, ktoré nie sú evidované v prístave na území členského štátu, sa kontrolujú v súlade s ustanoveniami, ktoré sa týkajú námorníkov.

Trajektové spojenia

- 3.2.9. Kontrolám sa podrobia osoby na palube trajektových spojení s prístavmi na území tretích krajín. Uplatňujú sa tieto pravidlá:

- a) ak je to možné, v súlade s článkom 10 zabezpečia členské štáty oddelené koridory;
- b) kontroly peších cestujúcich sa vykonávajú individuálne;
- c) kontroly cestujúcich vo vozidlách sa vykonávajú bez toho, aby z nich cestujúci vystúpili;

- d) cestujúci na trajekte, ktorí cestujú autobusom, sa pokladajú za peších cestujúcich. Títo cestujúci vystúpia pri kontrole z autobusu;
- e) kontroly vodičov ťažkých nákladných vozidiel a akýchkoľvek sprevádzajúcich osôb sa vykonávajú bez toho, aby z nich tieto osoby vystúpili. Takéto kontroly sa v zásade organizujú oddelene od kontrol ostatných cestujúcich;
- f) aby kontroly prebiehali rýchlo, k dispozícii musí byť adekvátny počet kontrolných stanovišť;
- g) najmä na vyhľadávanie nelegálnych prístahovalcov sa vykonajú náhodné prehliadky osobných dopravných prostriedkov a v príslušných prípadoch aj nákladu a iného tovaru naloženého v dopravnom prostriedku;
- h) s členmi posádky trajektov sa zaobchádza rovnako ako s členmi posádky obchodnej lode;
- i) bod 3.1.2. (povinnosť predložiť zoznamy pasažierov a členov posádky) sa neuplatňuje. Ak treba zostaviť zoznam osôb na palube podľa smernice Rady 98/41/ES ⁽¹⁾, kapitán zašle kópiu uvedeného zoznamu príslušnému orgánu v prístave určenia na území členských štátov najneskôr tridsať minút po vyplávaní lode z prístavu v tretej krajine.

3.2.10. Ak trajekt prichádzajúci z tretej krajiny s viac než jednou zastávkou na území členských štátov priberie cestujúcich len na zvyšný úsek v rámci tohto územia, uvedení cestujúci sa podrobia výstupnej kontrole v prístave, z ktorého loď vyplávala, a vstupnej kontrole v prístave určenia.

Kontroly osôb, ktoré sa už počas týchto zastávok nachádzajú na palube trajektu a nenalodili sa na území členských štátov, sa vykonávajú v prístave určenia. Keď je krajinou určenia tretia krajina, uplatní sa opačný postup.

Spojenia nákladnou loďou medzi členskými štátmi

3.2.11. Odchyľne od článku 8 sa hraničné kontroly vôbec nevykonávajú na spojeniach nákladnou loďou medzi tými istými dvomi alebo viacerými prístavmi na území členských štátov, ak nákladná loď nezastavuje v žiadnych prístavoch mimo územia členských štátov a prepravuje tovar.

Napriek tomu sa kontroly posádky a cestujúcich týchto lodí vykonávajú, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prístahovalectvu.

4. **Lodná doprava vo vnútrozemí**

- 4.1. Lodná doprava vo vnútrozemí zahŕňajúca prekročenie vonkajšej hranice zahŕňa používanie všetkých druhov lodí a plavidiel na obchodné alebo rekreačné účely plaviacich sa na riekach, kanáloch a jazerách.
- 4.2. S ohľadom na lode používané na obchodné účely, kapitán a osoby zamestnané na lodi, ktoré sú uvedené v zozname posádky, a rodinní príslušníci týchto osôb, ktorí na lodi bývajú, sa pokladajú za členov posádky, resp. za jej rovnocenné osoby.
- 4.3. Pre kontroly lodnej dopravy vo vnútrozemí sa obdobne uplatňujú príslušné ustanovenia bodov 3.1 až 3.2.

⁽¹⁾ Smernica Rady 98/41/ES z 18. júna 1998 o registrácii osôb na palubách osobných lodí plávajúcich do prístavov alebo z prístavov členských štátov Spoločenstva (Ú. v. ES L 188, 2.7.1998, s. 35).

PRÍLOHA VII

Osobitné pravidlá pre určité kategórie osôb**1. Hlavy štátov**

Odchylné od článku 6 a článkov 8 až 14 hraničným kontrolám nemôžu byť podrobené hlavy štátov a členovia ich delegácií, ktorých príchod a odchod sa oficiálne oznámil pohraničnej strážii cez diplomatické kanály.

2. Piloti a ostatní členovia posádky lietadla

2.1. Odchylné od článku 6 môžu držiteľia preukazu pilota alebo osvedčenia člena posádky podľa prílohy 9 Dohovoru o civilnom letectve zo 7. decembra 1944 v priebehu vykonávania svojich povinností a na základe týchto dokladov:

- a) nastúpiť a vystúpiť na letisku medzipristátia alebo na letisku priletu na území členského štátu;
- b) vstúpiť na územie obce letiska medzipristátia alebo letiska priletu na území členského štátu;
- c) dopraviť sa akýmkoľvek dopravným prostriedkom na letisko na území členského štátu, aby nastúpili do lietadla, ktoré odlieta z toho istého letiska.

Vo všetkých ostatných prípadoch musia byť splnené požiadavky stanovené v článku 6 ods. 1.

2.2. Pre kontroly členov posádky lietadiel sa uplatňujú články 7 až 14. V prípade, že je to možné, sa prednostne vykonajú kontroly posádky lietadiel. Konkrétne sa posádky kontrolujú buď skôr než cestujúci, alebo na osobitných miestach vyhradených na tieto účely. Odchylné od článku 8 môžu byť posádky, ktoré personál zodpovedný za kontroly už spoznal v priebehu vykonávania svojich povinností, podrobené len náhodným kontrolám.

3. Námorníci

Odchylné od článkov 5 a 8 môžu členské štáty povoliť námorníkom, ktorí sú držiteľmi preukazu námorníka vydaného v súlade s Dohovorom Medzinárodnej organizácie práce (ILO) o dokladoch totožnosti námorníkov č. 108 (1958) alebo č. 185 (2003), Dohovorom o uľahčení medzinárodnej námornej dopravy (Dohovor FAL) a príslušným vnútroštátnym právom, vstup na územie členských štátov vystúpením na breh za účelom pobytu v zóne prístavu, v ktorom zakotvila ich loď, alebo v susedných obciach, alebo opustenie územia členských štátov s tým, že sa vrátia na loď, a to bez toho, aby sa dostavili na hraničný priechod, pod podmienkou, že sú uvedení v zozname posádky svojej lode, ktorý bol predtým predložený na kontrolu príslušným orgánom.

Na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prístahovalectvu sa však námorníci podrobia kontrole zo strany pohraničnej strážii v súlade s článkom 8 ešte predtým, ako vystúpia na breh.

4. Držiteľia diplomatických, úradných alebo služobných pasov a členovia medzinárodných organizácií

4.1. S ohľadom na osobitné výsady alebo imunity, ktoré požívajú držiteľia diplomatických, úradných alebo služobných pasov vydaných tretími krajinami alebo ich vládami, ktoré sú uznané členskými štátmi, ako aj držiteľia dokladov vydaných medzinárodnými organizáciami uvedenými v bode 4.4, ktorí cestujú v rámci plnenia svojich pracovných povinností, sa môže týmto osobám udeliť prednosť pred ostatnými cestujúcimi na hraničných priechodoch, hoci v príslušných prípadoch naďalej podliehajú vízovej povinnosti.

Odchylné od článku 6 ods. 1 písm. c) sa od držiteľov týchto dokladov nevyžaduje preukazovanie dostatočnej výšky prostriedkov na živobytie.

- 4.2. Ak si osoba, ktorá sa nachádza na vonkajšej hranici, nárokuje výsady, imunity a výnimky, môže ju príslušník pohraničnej stráže požiadať, aby poskytla dôkaz o svojom statuse predložením príslušných dokladov, predovšetkým potvrdením vydaných akreditujúcim štátom, alebo diplomatického pasu alebo iných prostriedkov. Ak má príslušník pohraničnej stráže pochybnosti, môže sa v naliehavom prípade obrátiť priamo na ministerstvo zahraničných vecí.
- 4.3. Akreditovaní členovia diplomatických misí a konzulárnych zastúpení a ich rodiny môžu vstúpiť na územie členských štátov po predložení preukazu uvedeného v článku 20 ods. 2 a dokladu, ktorý ich oprávňuje prekročiť hranice. Okrem toho a odchyľne od článku 14 nesmie pohraničná stráž odoprieť držiteľom diplomatických, úradných alebo služobných pasov vstup na územie členských štátov skôr, než sa poradí s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. To platí aj v prípadoch, keď bolo na tieto osoby vydané upozornenie v SIS.
- 4.4. Medzi doklady vydané medzinárodnými organizáciami na účely uvedené v bode 4.1 patria najmä:
- preukaz (*laissez-passer*) Organizácie Spojených národov, ktorý sa vydáva pracovníkom Organizácie Spojených národov a podriadených agentúr podľa Dohovoru o výsadách a imunitách špecializovaných agentúr, ktorý prijalo Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov 21. novembra 1947 v New Yorku,
 - preukaz (*laissez-passer*) Európskej únie (EÚ),
 - preukaz (*laissez-passer*) Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Euratom),
 - legitimácia vydaná generálnym tajomníkom Rady Európy,
 - doklady vydané podľa odseku 2 článku III Dohody medzi zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy o postavení ich síl (vojenské preukazy totožnosti s priloženým cestovným príkazom, cestovné oprávnenie alebo individuálny či kolektívny príkaz na presun), ako aj doklady vydané v rámci Partnerstva za mier.

5. Cezhraniční pracovníci

- 5.1. Postupy kontroly cezhraničných pracovníkov sa riadia všeobecnými pravidlami o kontrole hraníc, najmä článkami 8 a 14.
- 5.2. Odchyľne od článku 8 sa cezhraniční pracovníci, ktorých členovia pohraničnej stráže dobre poznajú, pretože často prekračujú hranicu na rovnakom hraničnom priechode a o ktorých na základe počiatočnej kontroly nezistilo, že by podliehali upozorneniu v SIS alebo vo vnútroštátnom súbore údajov, podrobia len náhodným kontrolám s cieľom uistiť sa, či sú držiteľmi platného dokladu, ktorý ich oprávňuje prekročiť hranicu, a či spĺňajú potrebné podmienky na vstup. Z času na čas sa aj tieto osoby bez upozornenia a v nepravidelných intervaloch podrobia dôkladným kontrolám.
- 5.3. Ustanovenia bodu 5.2 sa môžu rozšíriť na ďalšie kategórie osôb, ktoré pravidelne prekračujú hranice.

6. Maloletí

- 6.1. Pohraničná stráž venuje osobitnú pozornosť maloletým, či už cestujú v sprievode, alebo bez sprievodu. Maloletí, ktorí prekračujú vonkajšiu hranicu, sa podrobia rovnakým kontrolám na vstupe a výstupe ako dospelí podľa tohto nariadenia.
- 6.2. V prípade sprevádzaných maloletých pohraničná stráž skontroluje, či osoby sprevádzajúce maloletých majú týchto maloletých v rodičovskej starostlivosti, najmä ak maloletých sprevádza len jedna dospelá osoba a existujú závažné dôvody na podozrenie, že mohli byť nezákonne odňatí z opateru osôb, ktoré vo vzťahu k nim vykonávajú podľa zákona rodičovskú starostlivosť. V takomto prípade vykoná príslušník pohraničnej stráže ďalšie vyšetrovanie s cieľom zistiť akékoľvek nezrovnalosti alebo rozpory v daných informáciách.

- 6.3. V prípade maloletých, ktorí cestujú bez sprievodu, zabezpečí pohraničná stráž dôkladnými kontrolami cestovných dokladov a sprievodných dokladov, aby maloletí neopustili územie proti vôli osôb, ktoré ich majú v rodičovskej starostlivosti.
- 6.4. Členské štáty určia vnútroštátne kontaktné miesta pre konzultácie týkajúce sa maloletých a informujú o tom Komisii. Komisia sprístupní členským štátom zoznam týchto vnútroštátnych kontaktných miest.
- 6.5. V prípade pochybností týkajúcich sa ktorejkoľvek z okolností stanovených v bodoch 6.1., 6.2. a 6.3. príslušníci pohraničnej stráže využijú zoznam vnútroštátnych kontaktných miest pre konzultácie o maloletých.

7. Záchranne služby, polícia, hasičské zbory a pohraničná stráž

Podmienky vstupu a výstupu príslušníkov záchranných služieb, polície, hasičských zborov, ktorí sú nasadení v prípade núdzových situácií, ako aj príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí prekračujú hranice pri výkone svojich pracovných úloh sa upravujú vo vnútroštátnom práve. Členské štáty môžu s tretími krajinami uzavrieť dvojstranné dohody týkajúce sa vstupu a výstupu týchto kategórií osôb. V tejto vnútroštátnej úprave a dvojstranných dohodách sa môžu stanovovať výnimky z článkov 5, 6 a 8.

8. Pracovníci na otvorenom mori

Odchylné od článkov 5 a 8 sa pracovníci na otvorenom mori, ktorí sa pravidelne námornou alebo leteckou dopravou vracajú na územie členských štátov bez toho, aby sa zastavili na území tretej krajiny, nepodrobujú systematickým kontrolám.

Napriek tomu sa s cieľom stanoviť frekvenciu vykonávania kontrol berie do úvahy hodnotenie rizík vo vzťahu k nelegálnemu prisťahovalectvu, najmä ak sa pobrežie tretej krajiny nachádza v bezprostrednej blízkosti takéhoto pracoviska na otvorenom mori.

PRÍLOHA VIII

Názov štátu	
Znak štátu (názov úradu)	

(1)	
SCHVÁLENIE DŮKAZU TÝKAJÚCEHO SA SPLNENIA PODMIENOK DLŽKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PRÍPADOCH. AK CESTOVNÝ DOKLAD NIE JE OZNAČENÝ ODTLAČKOM PEČIATKY NA VSTUPE ALEBO NA VÝSTUPE	
Dňa _____ o (čas) _____ v (miesto) _____	
Podpísaný zodpovedný úradník _____ potvrdzuje prítomnosť: _____	
Priezvisko _____ Meno _____	
Dátum narodenia _____ Miesto narodenia _____ Pohlavie _____	
Štátna príslušnosť _____ Bytom v _____	
Cestovný doklad _____ číslo _____	
Vydaný v _____ dňa _____	
číslo víza. _____ (ak je potrebné) vydané kým _____	
na obdobie _____ dní na tomto základe: _____	
So zreteľom na dôkaz súvisiaci s dĺžkou pobytu tejto osoby na území členských štátov, ktorý poskytla, považuje sa za osobu, ktorá vstúpila na územie alebo opustila územie členského štátu _____ dňa _____ o _____ na hraničnom priechode _____	
Kontaktné údaje podpísaného úradu:	
Tel.: _____	
Fax: _____	
e-mail: _____	
Dotknutá osoba obdrží kópiu tohto dokumentu.	
Dotknutá osoba	Zodpovedný úradník + odtlačok pečiatky

(1) V prípade Islandu a Nórska sa znak nevyžaduje.

PRÍLOHA IX

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006

(Ú. v. ES L 105, 13.4.2006, s. 1)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 296/2008

(Ú. v. ES L 97, 9.4.2008, s. 60)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009

(Ú. v. ES L 35, 4.2.2009, s. 56)

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009

(Ú. v. ES L 243, 15.9.2009, s. 1)

Iba článok 55

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 265/2010

(Ú. v. EÚ L 85, 31.3.2010, s. 1)

Iba článok 2

Bod 9 prílohy V k aktu o pristúpení z roku 2011

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013

(Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 1)

Iba článok 1

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1051/2013

(Ú. v. EÚ L 295, 6.11.2013, s. 1)

PRÍLOHA X

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 562/2006	Toto nariadenie
článok 1	článok 1
článok 2 úvodné slová	článok 2 úvodné slová
článok 2 body 1 až 8	článok 2 body 1 až 8
článok 2 bod 8a	článok 2 bod 9
článok 2 bod 9	článok 2 bod 10
článok 2 bod 10	článok 2 bod 11
článok 2 bod 11	článok 2 bod 12
článok 2 bod 12	článok 2 bod 13
článok 2 bod 13	článok 2 bod 14
článok 2 bod 14	článok 2 bod 15
článok 2 bod 15	článok 2 bod 16
článok 2 bod 16	článok 2 bod 17
článok 2 bod 17	článok 2 bod 18
článok 2 bod 18	článok 2 bod 19
článok 2 bod 18a	článok 2 bod 20
článok 2 bod 19	článok 2 bod 21
článok 3	článok 3
článok 3a	článok 4
článok 4	článok 5
článok 5 ods. 1	článok 6 ods. 1
článok 5 ods. 1a	článok 6 ods. 2
článok 5 ods. 2	článok 6 ods. 3
článok 5 ods. 3	článok 6 ods. 4
článok 5 ods. 4	článok 6 ods. 5
článok 6	článok 7
článok 7 ods. 1 a 2	článok 8 ods. 1 a 2
článok 7 ods. 3 písm. a)	článok 8 ods. 3 písm. a)

Nariadenie (ES) č. 562/2006	Toto nariadenie
článok 7 ods. 3 písm. aa)	článok 8 ods. 3 písm. b)
článok 7 ods. 3 písm. ab)	článok 8 ods. 3 písm. c)
článok 7 ods. 3 písm. ac)	článok 8 ods. 3 písm. d)
článok 7 ods. 3 písm. ad)	článok 8 ods. 3 písm. e)
článok 7 ods. 3 písm. ae)	článok 8 ods. 3 písm. f)
článok 7 ods. 3 písm. b)	článok 8 ods. 3 písm. g)
článok 7 ods. 3 písm. c)	článok 8 ods. 3 písm. h)
článok 7 ods. 3 písm. d)	článok 8 ods. 3 písm. i)
článok 8	článok 9
článok 9 ods. 1	článok 10 ods. 1
článok 9 ods. 2 prvý pododsek písm. a)	článok 10 ods. 2 prvý a druhý pododsek
článok 9 ods. 2 prvý pododsek písm. b)	článok 10 ods. 2 tretí pododsek
článok 9 ods. 2 druhý pododsek	článok 10 ods. 2 štvrtý pododsek
článok 9 ods. 2 tretí pododsek	článok 10 ods. 2 piaty pododsek
článok 9 ods. 3 a 4	článok 10 ods. 3 a 4
článok 10 ods. 1 až 5	článok 11 ods. 1 až 5
článok 10 ods. 6	—
článok 11	článok 12
článok 12	článok 13
článok 13	článok 14
článok 14	článok 15
článok 15	článok 16
článok 16	článok 17
článok 17	článok 18
článok 18	článok 19
článok 19	článok 20
článok 19a (kapitola IV)	—
článok 19a (kapitola IVa)	článok 21

Nariadenie (ES) č. 562/2006	Toto nariadenie
článok 20	článok 22
článok 21	článok 23
článok 22	článok 24
článok 23	článok 25
článok 23a	článok 26
článok 24	článok 27
článok 25	článok 28
Článok 26	Článok 29
článok 26a	článok 30
článok 27	článok 31
článok 28	článok 32
článok 29	článok 33
článok 30	článok 34
článok 31	článok 35
článok 32	článok 36
článok 33	článok 37
článok 33a	článok 38
článok 34	článok 39
článok 35	článok 40
článok 36	článok 41
článok 37	článok 42
článok 37a	článok 43
článok 38	—
článok 39	článok 44
článok 40	článok 45
prílohy I až VIII	prílohy I až VIII
—	príloha IX
—	príloha X